

சினிமாயினி

CINEMAYINI

மாத இதழ் ஜனவரி 2014

60 ஆண்டுகால ஈழ சினிமாவின் மகுடம் 'ஒரு துப்பாக்ஷியும், ஒரு மோதிரமும்'

GUN & RING

குப்பைக்குத்து

கழகத்திலிழர் தினசப்படச் சங்கம் ■ ■ ■
Lumiere et Image Franco - Tamouls

EYECATCH MULTIMEDIA PRESENTS

GOLDEN GOBLET NOMINEE

SHANGHAI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL (2013)

NOMINEE

Golden Globe Award
SHANGHAI International
Film Festival
2013

OFFICIAL

Forum on World Cinema
MONTREAL
Tamil World Film Festival
2013

OFFICIAL

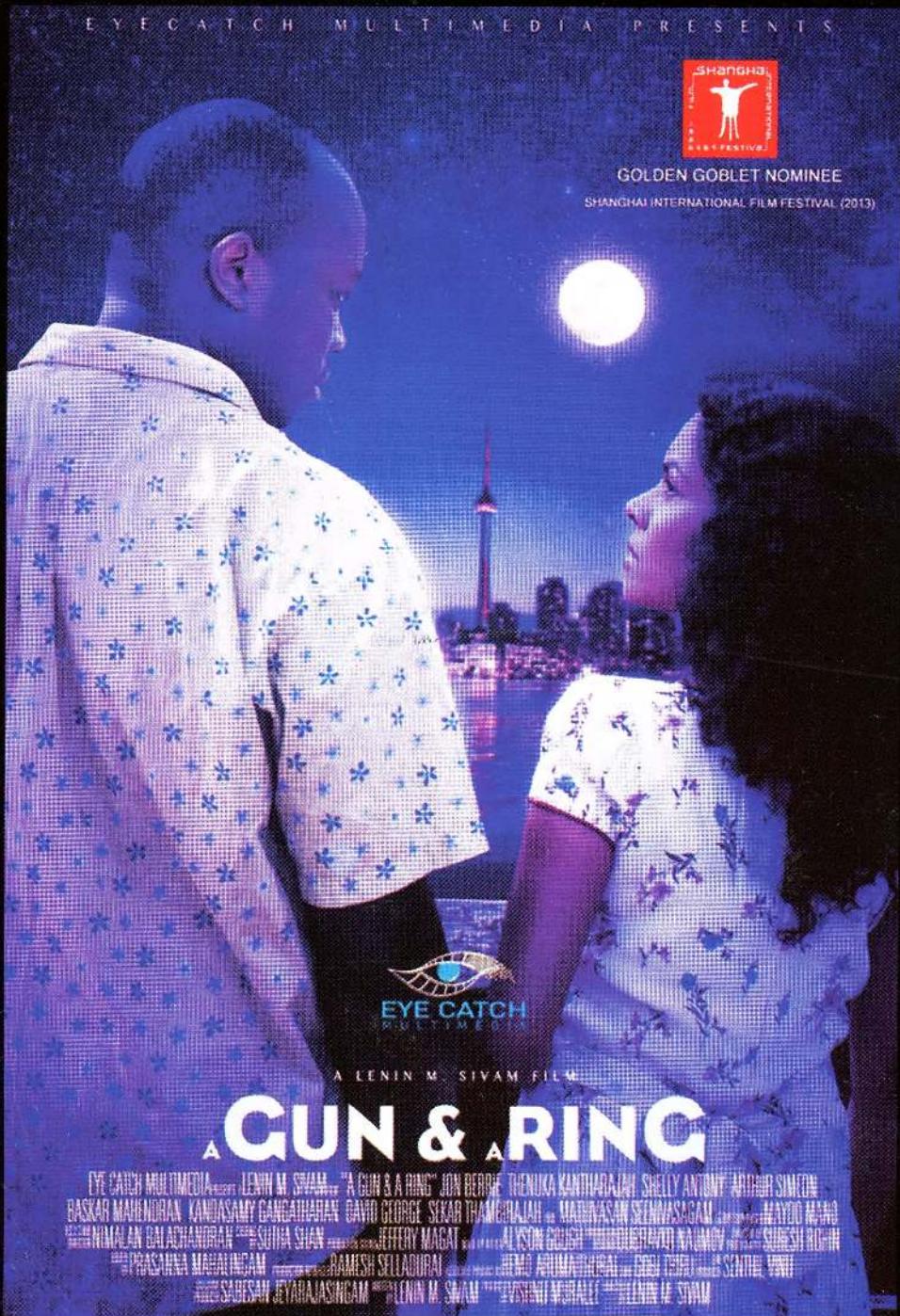
Selection In Competition
LOUISVILLE'S
International Festival of Films
2013

OFFICIAL Winner

Best Film Award
CINEROCKOM
International Festival of Films
2013

NOMINEE

Best Film Award
HAMILTON,
Films Festival
2013

களவு கைச்சுடும் நேரம்...!

ஸழத்தவர் திரைப்பட முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியாக புலம்பெயர் தமிழ்ச்சூழலில் முகிழ்ந்த A GUN & A RING திரைப்படம் புதிய நம்பிக்கையினை விடைத்துள்ளது. இந்த நம்பிக்கை ஸழத்தவர் திரைப்பட முயற்சிகளுக்கு புதிய வாயில்க்கணையும் திறந்துவிட்டுள்ளது. இத்துறை சார்ந்த தொடர்ச்சியான முயற்சிகளுக்கு உற்சாகத்தினை தந்துள்ள இந்த வாயிலின் வழியே இயல்பாக ‘சினிமாயினி’யின் தோற்றமும் அமைந்துள்ளது.

புலம்பெயர் தமிழ்ச்சூழலில் பல்வேறு தளங்களில் சஞ்சிகைகளுக்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருந்த நிலையில், திரைத்துறை சார்ந்தும் ஒர் சஞ்சிகைக்கான தேவை பலராலும் உணரப்பட்டிருந்தது.

அதன் தேவையை சாத்தியப்படுத்துதல் என்பது கேள்வியாக தொக்கி நின்ற அதன் திரந்துவிட்டுள்ளாநம்பிக்கை இவைவிதமுக்கானவாயிலையும் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளது. அதன்வழியே தலைநகர் பாரிசில் சிறப்புக்காட்சியாக திரையிடப்படும் A GUN & A RING திரைப்படத்தோடு சினிமாயினியின் வரவும் மாதாந்த முதல் இதழாக தங்களின் கரங்களில் தவழுகின்றது.

தமிழ்கப்பில் சினிமா சார்ந்து வெளிவருகின்ற சஞ்சிகைகள் தமிழக சினிமானின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றி வருகின்றது என்பது தெளிவு. இப்புரிதலை ஒரு அனுபவமாக வைத்துக் கொண்டு, சமகாலத்தில் தயாகத்திலூம், புலம்பெயர் தேசங்களிலும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் ‘ஸழத்தவர் சினிமா முயற்சி’களுக்கான பக்கத்துறையைக்கு அச்சுட்டகம் சார்ந்தும் சிற்றிக்க வேண்டியுள்ளது.

ஆங்காங்கே முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் முயற்சிகளை அவற்றின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு ஒருங்கிணைத்தல், புதியபுதிய நடிகர்கள் – நடிகைகள், இயக்குணர்கள், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள், கலை இயக்குணர்கள் போன்றோரோடு தயாரிப்பாளர்கள், விளியோகித்தர்கள் என விரிந்து பறந்த திடைத்துறையினை கட்டியெழுப்ப உடைத்தல். இத்துறை சார்ந்த முயற்சிகளை மக்களிடத்தில் கொண்டு செல்கின்ற பெரும் பணியும் இதற்குள்ளது.

அந்தவகையில் மாதாந்த இதழாக வந்துள்ள சினிமாயினி தனது முதல் இதழினை ‘A GUN & A RING’ திரைப்படத்தினையொட்டி வெளிக் கொண்டு வருவதில் பெருமை அடைகின்றது.

அறுபது வருட ஸழத்தவர் திரைப்பட முயற்சிகளில் கலைஞர்களின் இதுவரையான பங்கெண்பது எல்லையையற்ற வண்ணத்துறுதில் பயணம் செய்வதற்கு ஒப்பானதாகவே அுமர்ந்து வருகின்றது. இருப்பினும் அதன் சமூகத் தேவையினையும், அதற்கான முயற்சிகளையும், எவ்ரும் குறைத்து மதிப்பிட... முடியாது.

இவ்வகையில் இப்பொறுப்பினை அடைசியப்படுத்துவதோ, தட்டிக்கழிப்பதோ ஒரு மரபெரும் வரலாற்றுத் தவறாகும்.

இயக்குனர்
வெள்ளின் எம்.சி.வெம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

சிற்பி நேர்காணல்

CUN & RING

■ நூர்கண்டவர் // கே.ஆர்.றஜீவன்

மெல்ல மெல்ல நடைபயின்றுகொண்டிருந்த ஸமீ தமிழ் சினிமாவை தனது A Gun & A Ring திரைப் படத்தின் மூலம் சிகாத்தின் உச்சிக்கே அழைத்து சென்ற பெருமைக்குரியவர் இயக்குனர் வெளின் எம். சிவம். முதன்முறையாக ஒரு ஸமுத்து தமிழ் திரைப்படம் சர்வதேச அரங்கில் வெற்றிநடை போட்டு ஒட்டு மொத்த தமிழ்களையும் தலை நியிர வைத்தது. ஸமுத்துமிழ் படைப்பு ஒன்றுக்கு சர்வதேச சமூகம் சொங்கும்பொ வரவேற்பளித்து கொண்டாட யது. அத்தனை பெருமைகளையும் ஸமுத்தவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுத்த படைப்பாளி வெளின் எம். சிவம்.

இத்தனை பெருமைகளுக்குரிய படைப்பான A Gun & A Ring திரைப்படத்தினை ஈழத்துமிழர் திரைப்பட சங்கம் பிராண்சில் திரையிடுகிறது. இந்த வெளியீட்டை முன்னிட்டு ஈழத்துமிழர் திரைப்பட சங்கத்தின் அழைப்பினை ஏற்று பிரான்சிற்கு வருங்கை தந்திருக்கும் திரு. வெளின் சிவம் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறது ஈழத்துமிழர் திரைப்பட சங்கம்.

இதோ அவர் நமக்காக வழங்கிய நேர்காணல்...

உங்களை பற்றியும் உங்கள் சினிமாக்துறை அனுபவங்கள் பற்றியும் கருங்கள்?

சின்ன வயதில் இருந்தே எனக்கு திரைப்படங்கள் பார்ப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம். திரைப்படங்கள் எங்களை யதார்த்த உலகில் இருந்து, இன்னொரு வித்தியாசமான உலகிற்குள் அழைத்து செல்கின்றன. அதனால் திரைப்படங்களை அதிகம் விரும்பி பார்ப்பேன். அதிலிருந்துதான் இந்த திரைத்தறையில் நானும் ஈடுபடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் உருவாகியது. இதனால் ரோரான்டோவில் உள்ள பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் திரைப்படத்துறை சார்ந்த எடுத்து, ஸ்கிரிப்ட் ரைட்டிங் சம்மந்தமாக கற்றுக் கொண்டேன்.

அதன் பின்னர், முதல் முறையாக 2005 ஆம் ஆண்டு இனியவர்கள் என்ற குறும்படத்தை எடுத்து திரையிட்டேன். அந்த குறும் படத்துக்கு மக்களிடத்தில் பெரிய வரவேற்றும், பாராட்டும் கிடைத்தது. அது எனக்கு பெரிய உற்சாகத்தை கொடுக்க எனது இரண்டாவது குறும்படமான ‘உறுதி’ குறும்படத்தை இயக்கினேன். இளைஞர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உளவியல் பிரச்சினைகளை பற்றி பேசிய அக்கறும்படமும் ரசிகர்களிடத்தில் நல்ல பாராட்டை பெற்றது. அதன்பின்னர் ‘பக்கத்து வீடு’ என்ற எனது மூன்றாவது குறும்படத்தையும் எடுத்தேன். அதற்கு பின்னர்தான் முழுநீள திரைப்படம் ஒன்றை இயக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் எனக்குள் எழுந்தது. 2006 ஆம் ஆண்டு ‘1999’ என்ற திரைப்படத்துக்கான கதையை எழுத ஆரம்பித்தேன். 2009 ஆம் ஆண்டு திரைப்படபணிகள் யாவும் நிறைவேற்று வன்கவீரர் சர்வதேச திரைப்பட விழாவுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவ் விழாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட 300 திரைப்படங்களும் மிகச்சிறந்த பத்து திரைப்படங்களில் ஒன்றாக ‘1999’ தெரிவிசெய்யப்பட்டது. அப்போல ரோரான்ரோவில் நடந்த சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் பார்வையாளர் தெரிவு திரைப்படமாக தெரிவு செய்யப்பட்டு திரையிடப்பட்டது ‘1999’. அப்போல 60 ஆண்டுகால ஈழத்தமிழ் சினிமா வரலாற்றில், சர்வதேச அரங்கில் திரையிடப்பட்ட முதலாவது திரைப்படம் என்ற பெருமை ‘1999’ திரைப்படத்திற்கு கிடைத்தது.

‘1999’ இன் வெற்றிய தொடர்ந்து “GOD” என்ற திரைப்படத்திற்கான ஸ்கிரிப்ட் எழுதிமுடித்துதிரைப்படத்தை ஆரம்பிக்க தயாராக இருந்தேன். அந்த நேரம் ஈழத்தின் இனப்படுகொலைகள் பற்றிய சனல் 4 இன் “Srilankan Killing Field” என்ற ஆவணப் படம் வெளியாகியிருந்தது. அது எனக்குள் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அப்போதுதான் எம் மக்களின் பிரச் சினைகளை ஆழமாக சொல்லும் திரைப்படம் ஒன்றை எடுக்கவேண்டும் என்ற உந்துதல் ஏற்பட்டது. அதனால் “GOD” திரைப்படத்துக்கான வேலைகளை நிறுத்திவைத்துவிட்டு ‘A Gun & A Ring’ திரைப்படத்துக்காக கதையை எழுத ஆரம்பித்தேன். இக்கதைக்காங்கிண்டு உழைப்புசெலவிட்டேன். நான்கு துவைகளுக்கு மேலாக திரும்ப திரும்ப எழுதியே இக்கதையை தயார் செய்தேன்.

ரோரான்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக்கொண்டிருந்தபோது ஒரு ஆசிரியர் எனக்கு சொல்லித்தந்த விடயம், ஒரு திரைப்படத்தில் 45 வீதம் கதையும், 35 வீதம் நடிகர்களும், மிகுதி 20 வீதம் தான் ஏனைய விடயங்களும் சிறப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று. நல்ல கதையும், நல்ல நடிகர்களும் இருந்தால் கிட்டத்தட்ட 80 வீதமான வெற்றியை அடையலாம் என்பது நான் கற்றுக் கொண்ட விடயம். அதனால் கிட்டத்தட்ட பதினொரு தடவைகள் திரும்ப திரும்ப ‘A Gun & A Ring’ படத்தின் கதையை செதுக்கினேன். அதோடு ஒரு 16 வயது சிறுவன், இலக்கியவாதி, விமர்சகன், சாதாரண ரசிகன் என பலவேறு தரப்பிடிருந்து 25 பேரிடம் என் கதையை படிக்ககொடுத்து அவர்களுது அபிப்பிராய்யங்களையும் கேட்டு கதையை மேலும் மெருகாட்டினேன். அதன் பின்னர் 2012 ஆம் ஆண்டு படப்பிடிப்பு வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆறு மாத காலம் நடிகர்களை தோட்டுப்பதற்கு செலவிட்டேன்.

நீங்கள் நடிகர்களை எப்படி தெரிவிசெய்திர்கள்?

கதையை எழுதும்போதே அந்தந்த கதாபாத்திரங்களுக்குரிய நடிகர்கள் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று என் மனதில் தேர்ந்தெடுக்கொண்டேன். நடிகர் பாஸ்கிபியின் கதாபாத்திரத்தை எழுதும்போதே அந்த பாத்திரத்துக்கு பாஸ்கிதான் பொருந்துவருவார் என்று தீர்மானித்து அவரை தொடர்புகொண்டேன்.

என் பாஸ்கியை கதாநாயகனாக தெரிவுசெய்தீர்கள்?

முக்கியமான காரணம் பாஸ்கியிடம் நல்ல திறமை இருக்கிறது. அவர் நடித்த படலைக்கு படலை நிகழ்ச்சியை தொடர்ச்சியாக பார்ப்பேன். அதன் மூலம் அவரது திறமைகளை அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். அடுத்த காரணம் அவரிடம் இருக்கும் பணிவு சோல் வதை கேட்டு செய்யும் பழக்கம் இருக்கிறது. எனது கதைக்கு தேவையானவற்றை, எனது விருப்பப்படி அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நடிகராக அவர் இருந்தார். எந்தவித பந்தாவும் இல்லாமல் நன்றாக ஒத்துழைப்பு தரக்கூடிய நடிகராக அவர் இருந்தாலேயே பாஸ்கியை நான் தெரிவுசெய்தேன். எந்த காட்சியிலும் பாஸ்கியால் ஞேரம் வீணாகவில்லை. முதல்நாள் படப்பிழப்பின்போது 20 பக்க வசனங்களை எந்த தடங்கலும் இல்லாமல் பேசி முடித்தார். அந்தளவு திறமைசாலி.

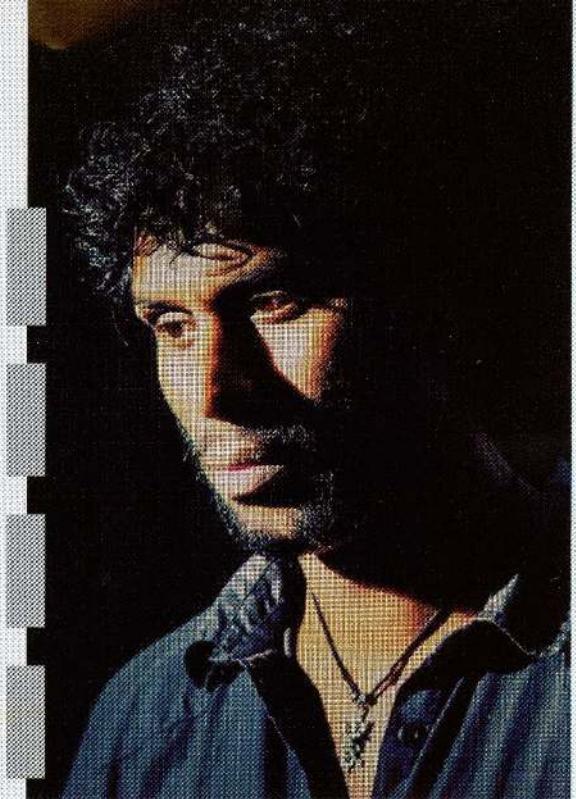
கதாநாயகியை எப்படி தெரிவுசெய்தீர்கள்?

கதாநாயகியை கிட்டத்தட்ட ஆறுமாத காலமாக தேடிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போதுதான் நன்ஸ்பர் ஒருவர் மூலமாக தேனுகாவின் புகைப்படங்கள் கிடைத்தன. ஆனால் புகைப்படங்களை பார்க்கும் போது தேனுகா நாகரிகமான பெண்ணாக தோன்றினார். அவரை எப்படி நடிக்க வைப்பது என்று தயங்கிக்கொண்டிருந்தபோது, தேனுகா தனது மொழிநடை, உடை அலங்கரம் அனைத்தையும் மாற்றி ஒரு இலங்கை பேணபோல வந்து நின்றார். உடனே அவரிடம் ஒரு காட்சியை சொல்லி நடித்து காட்டும்படி கேட்டேன். தேனுகா தனது ஜபோனில் அந்த காட்சியை நடித்துக்காட்டி அனுப்பியிருந்தார். அதை பார்த்தும் எனக்கு ஆக்சரியமாக இருந்தது. அவ்வளவு அற்புதமாக நடித்திருந்தார். அப்போதே அவர்தான் இப்படத்தின் கதாநாயகி என்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன்.

இப்படத்துக்கான தயாரியாளர் எப்படிக் கிடைத்தார்?

தயாரிப்பாளர் விஷ்ணு முரளியை எனது ஓனிப்பதிவாளர் சபேஷன் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார். விஷ்ணு முரளி ஏற்கனவே எனது '1999' திரைப்படத்தை பார்த்திருக்கிறார். ஒருதடவை இருவரும் தேநீர் அருந்திக்கொண்டிருக்கும்போது எனது எக்குன்னீ ரிப் படத்தை பற்றி அவரிடம் சொன்னேன். படத்தின் பாட்ஜெட் பற்றி கேட்டுவிட்டு கதையை கேட்டார். ஏற்கனவே தயார் பண்ணி வைத்திருந்த 'A Gun & A Ring' கதையை அவரிடம் கொடுக்குதேன். ஒரு மணித்தியாலத்தில் படித்துமுடித்து விட்டு 'இந்த படத்தை நான் தயாரிக்கிறேன்' என்று சொன்னார். அதைத் தொடர்ந்து படமாக்கும் வேலைகள் ஆரம்பித்தன. படத்தை பிரான்ஸில் நடக்கும் கான்ஸ் திரைப்பட விழாவுக்கு அனுப்பும் திட்டம்தான் முதலில் இருந்தது. ஆனால் அந்த ஞேரத்தில் ஷங்காய் திரைப்பட விழா பற்றிய அறிவிப்பும் வெளியானதால், ஒரு போட்டிகளுக்கும் படத்தை அனுப்பினேன். அதுதவிருக்காவில் படத்தை வெளியிடும்போது பெரிய ஆதரவு கிடைத்தது. கண்டாவில் மட்டுமல்லாது வெளியிட்ட இடங்கள் அனைத்திலும் நல்ல ஆதரவும், பாராட்டும் கிடைத்தது. படம் வெற்றிபெறும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

உங்களது இயக்கந்தில் வெளிவந்த திரைப்படம் ஒங்காய் திரைப்படவிழாவில் தெரிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அனுபவம் எப்படியிருக்கிறது?

பாஸ்கியிடம் நல்ல திறமை இருக்கிறது. அவர் நடித்த படலைக்கு படலை நிகழ்ச்சியை தொடர்ச்சியாக பார்ப்பேன். அதன் மூலம் அவரது திறமைகளை அடையாளம் கண்டு கொண்டேன். அடுத்த காரணம் அவரிடம் இருக்கும் பணிவு சோல்வதை கேட்டு செய்யும் பழக்கம் இருக்கிறது எனது கதைக்கு தேவையானவற்றை, எனது விருப்பப்படி அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நடிகராக அவர் இருந்தார்.

■ சங்காயில் A Guy & A Ring பக்குழுவினர்...

அந்த மக்களின் ஆதரவு, வரவேற்றுப் பண்பவற்றை பார்க்கும்போது மிகுந்த மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. படத்தை பார்த்ததும், வொறும்போன்ற ஒரு பெரிய நகரில் வசிப்பவர்களுக்கு இப்படியும் பிரச்சினைகள் இருக்குமா என்பது அவர்களுக்கு அப்போதுதான் தெரிந்தது. வெளிநாட்டவரை பொறுத்தவரை, சமுத்தமிழர்கள் என்றால் குழுக்கள் வைத்து மோதிக்கொள்பவர்கள், சாலைகளை மறித்து போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தி போராட்டம் செய்பவர்கள், கொடி பிடிப்பவர்கள் என்ற கருத்துதான் பொதுவாக நிலவிவருகிறது. ஆனால் இதெல்லாம் எதற்காக செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கு தெரியாது. இந்த படத்தை பார்த்துவிட்டு, உங்கள் நாட்டில் இப்படியெல்லாம் பிரச்சினை இருக்கிறதா என்று அப்போதுதான் புரிந்து கொண்டார்கள். படத்தை பார்த்த பெண் பேராசிரியர் ஒருவர் 'இப்படியெல்லாம் பிரச்சினை இருப்பது எங்களுக்கு தெரியாது. படத்தை பார்க்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது' என்று சொன்னார். இதுதான் எனது வெற்றி. நான் சொல்ல நினைத்தக் கருத்து சரியாக போய் சேர்ந்திருக்கிறது.

ஈத்து சினிமாவை பொறுத்தவரை ஒரு திரைப்பத்தை எடுக்க முதலிலும் பணக்கை திரும்ப வேறுவது கடினம். இப்படியானதோரு குழலில் ஈத்து திரைப்படங்களுக்கு முதலிட தயாரிப்பியார்கள் முன்வந்வார்களா?

பணம் ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிற போதிலும் எங்களாது சினிமாக்கள் கலைப்படம் படகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும். கலைப்படங்களுக்கான இடம் தமிழ்நாட்டிலும் வெற்றிமாகவே உள்ளது. தமிழ்நாட்டில் சிலாருடன் பேசியபோது தாங்கள் கலைப்படங்களுக்காக எங்குவருநாடு தெரிவித்திருந்தனர். கலைப்படங்கள் மூலமே எங்கள் கருத்துக்களை, மக்களின் வாழ்வியலை மற்றுமுழுதாக சொல்லமுடியும். தமிழில் கலைசார்ந்த படங்களின் வரவு குறைவு என்பதால் சிங்கள மற்றும் மலையாள படங்களை விரும்பி பார்ப்பதாக தமிழ்நாட்டிலிருந்து சிலர் சொல்லியிருந்தார்கள்.

இதேவேளை பொருளாதார ரீதியில் தாக்குப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காக குத்துப்பாடல்களையும், பஞ்ச டயலோக்கையும் எடுத்தால் நம் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? இல்லை. கலைப்படங்களுக்கு ஆதரவு இல்லை என்று கவலைப்படுகிறோம். ஆனால் கொமர்சியல் படங்களை எடுத்தால் இருக்கும் ஆதரவும் இல்லாமல் போய்விடும். அதனால் தொடர்ந்து கலைப்படங்களையே நாம் எடுக்கவேண்டும். இதேவேளை கலைப்படங்கள் அனைத்து தரப்பினருக்கும் பிடிக்காதுதான் என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் எங்கள் பிரச்சினைகளை சொல்லவதற்கு கலைப்படங்கள்தான் உதவிசெய்யும். ஆனால் கொமர்சியல் ரீதியில் திரைப்படங்களை எடுக்க விரும்புவோர் முற்றுமுழுதான நகைச்சுவை திரைப்படங்களை எடுக்கலாம். நகைச்சுவை திரைப்படங்களை ஈம் ரசிகர்கள் விரும்புவார்கள்.

தமிழ்நாட்டு சினிமாவை எடுத்துக்கொண்டால் அது கோடம்பாக்கம் என்ற ஒரு இடத்தையே மையமாக கொண்டுள்ளது. ஆனால் சமூகது சினிமா யாற்பொனம், கவடா, பிரான்ஸ் என்று என்று பல இடங்களில் பிரிந்துகீட்கிறது. எங்களது அடுத்த கட்ட வளர்ச்சிக்கு இவற்றை இணைப்பது அவசியமா? அல்லது இப்படியே கொடர்வது நல்லதா?

இவற்றின் இணைவு என்பது சங்கங்கள் மூலமோ அமைப்புக்கள் மூலமோ சாத்தியமில்லை. இப்போது இருக்கும் குறும் படங்கள் என்ற எல்லையை தாண்டி முழு நீள திரைப்படங்கள் நிறைய வரவேண்டும். அப்போது இந்த இணைவு தானாகவே நடக்கும். ஈழத்தவரின் படங்கள் என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்ற ஒரு ஒற்றுமைத்தன்மை ஏற்படும். அதுதான் ஈழத்துச் சினிமாவை இணைக்கும் வேராக செயல்படும்.

இப்போது ஏராளமான இளைஞர்கள் கருப்படம் எடுக்க ஆயும்பித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு முழுநீ படங்களை இயக்கி வேற்றியும் பெற்றவர் என்ற நீதியில் அவர்களுக்கு நீங்கள் சொல்லும் அலோசனை என்ன?

குறும்படங்களை எடுங்கள், அதிலிருந்து நிறைய அனுபவங்களை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். பாடங்களை கற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆணால் முழுந்தளவு முழுநீள திரைப்படங்களை எடுக்க முயற்சி செய்யுங்கள். குறும்படங்களின் எல்லை குறிப்பிட்ட அளவுதான். முழுநீள படங்கள்தான் அதிக மக்களை சென்றதையும் முழு நீள படங்களை எடுக்கும்போது அதிக உழைப்பை செலவிடுவார்கள். ஸ்கிரிப்ட் எழுதிவதில் கடுமையாக உழையுங்கள். ஸ்கிரிப்டில் திருப்தி வரும்வரை திரும்ப திரும்ப எழுதுங்கள். பலருக்கு அவற்றை காட்டி அவர்களது அபிப்பிராயங்களையும் கேளுங்கள். எந்தளவுக்கு ஸ்கிரிப்டை செதுக்குகின்றீர்களோ அந்தளவில்கு உங்களது படம் வெற்றி பெறும் !

பிரான்ஸின் கலைவரர்ச்சி பற்றி உலக நாடுகளில் நல்ல பெயர் உள்ளது. அதேவேளை பிரான்ஸில் அநிகளவிலான கலை முயற்சிகள் நடக்கிறது. இதை பற்றி நீங்க என்ன நினைக்கின்ற்கள்?

உண்மையிலேயே நல்ல தரமான முயற்சிகள் இங்கு நடக்கின்றது. நிறைய படங்கள் வருகிறது. நிறைய இசையமைப்பாளர்கள், நடிகள், ஒளிப்பதிவாளர்கள், எடிட்டர்கள் என்று நிறைய கலைஞர்கள் இங்குதான் இருக்கிறார்கள் என்பது பெருமையான விடயம். இதனால் பிரான்ஸில் இருந்து நிறைய தரமான படத்தபுக்கள் வரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நல்ல படங்களை எடுப்பதற்கு இது ஒரு நல்ல நேரம். அதேவேளை கான்ஸ் திரைப்பட விழா பிரான்ஸிலில் தான் நடைபெறுகிறது. பிரான்ஸில் இருந்து வெளியாகும் படங்களுக்கு விருது கிடைக்க அதிக வாய்ப்புகள் இருக்கிறது.

உங்களுடைய A Gun & A Ring பத்தில் பிரான்ஸிலில் இருந்து பாஸ்கியையும், கனடாவில் இருந்து தேவூகாவையும் நடிக்கவைக்குத்தள்ளிகள். இதுபோல் தொடந்தும் வேறு நாடுகளில் இருப்பவர்களுக்கும் வாய்மிக்கன் கொடுப்பிரகாரா?

ஆம் நிச்சயமாக.. பிரான்ஸிலிலும் சரி, ஜேர்மனியிலும் சரி.. எங்கடையாக்கள் எந்த நாட்டில் வசித்தாலும் நிச்சயமாக சான்ஸ் கொடுப்பேன். ஏன்றால் நான் எங்கள் சினிமாவை ஈழத்து சினிமாதுறை என்ற வகையிலேதான் பார்க்கிறேன். உலகம் இப்போது சுருங்கிவிட்டது. படம் எடுக்கும்போது அவர்கள் இங்கு வரலாம், நான் அங்கு செல்லலாம். அப்படி இருக்கும்போது எல்லா நாடுகளிலும் வாழும் எமது கலைஞர்களை இணைத்து படம் எடுக்க முடியும். இதை நிச்சயமாக நான் செய்வேன்.

உங்களுடைய அடித்த திட்டம் ஏன்?

ஆங்கில திரைப்படம் ஒன்றை எடுக்கப்போகிறேன். அதுதான் எனது அடுத்த திட்டம். அதனை தொடர்ந்துதான் தமிழில் படம் எடுப்பேன்.

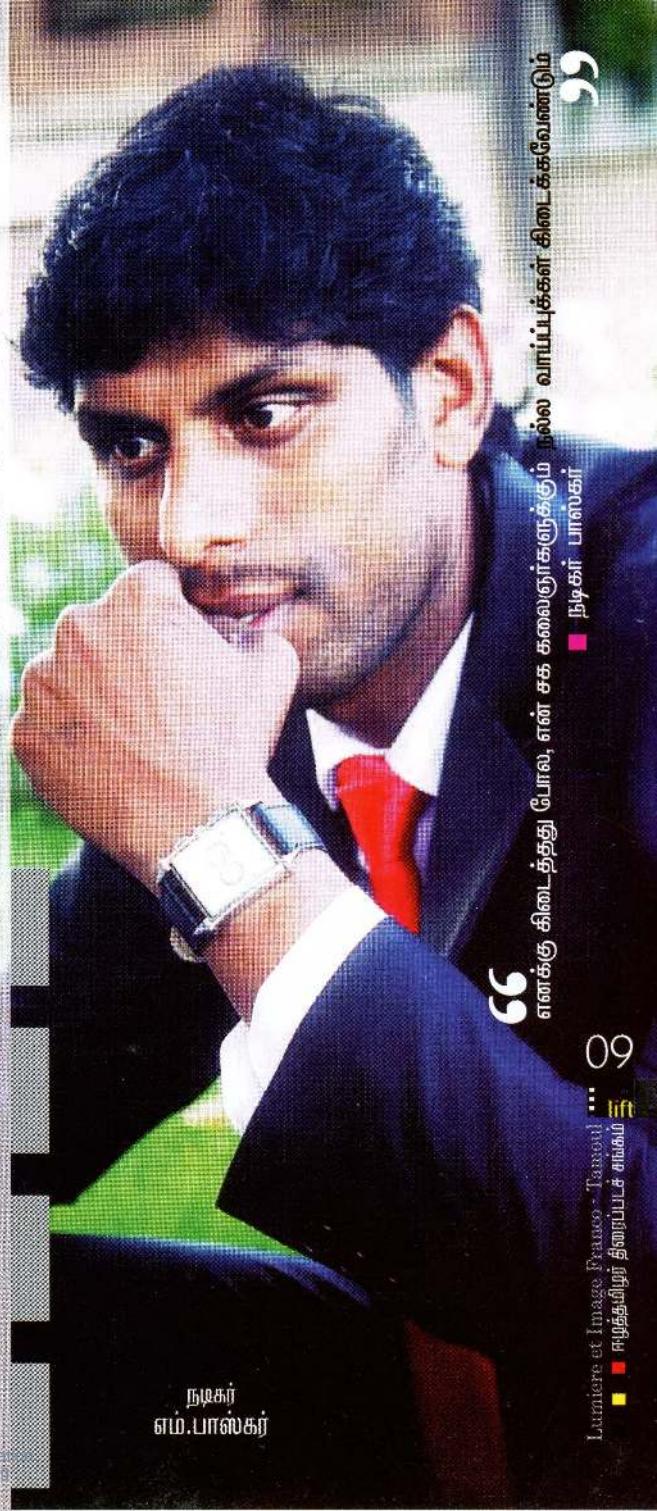
சாதனைதிரைப்படமாகிய A Gun & A Ring படத்தில் நடித்த பிரபல நடிகர் பாஸ்கர் அவர்களிடம் இரண்டு கேள்விகள்...

01. A Gun & A Ring படத்தில் நடித்த அனுபவம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

உண்மையிலேயே என் கலைவாழ்க்கையில் மிகவும் மறக்கமுடியாத முக்கியமான படம் இதுதான். என்னை இன்னொரு தளத்துக்கு எடுத்துச் சென்ற படமாக இதனை கருதுகிறேன். இப்படத்தின் நடித்ததன் மூலம் நான் கற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் ஏராளாம். முதலில் இப்படத்தில் நடிப்பதற்கான வாய்ப்பு எனக்கு கிடைக்கும் என்று நான் எதிர்பார்த்திருக்கவே இல்லை. திரு. லெனின் அவர்கள் இந்த வாய்ப்பினை எனக்கு வழங்கியதையிட்டு நான் என்றென்றும் அவருக்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன். படத்தில் நடிக்கும் போது, அவர் எதை எதிர்பார்த்தாரோ அதை அளவுக்கு திருப்தியான முறையில் வழங்கவேண்டும் என்று ஒரே சிந்தனை தான் என் மனதில் ஒடியது. அதன்படி, முழு ஈடுபாட்டோடு நடித்தக் கொடுத்தேன். ஒவ்வொரு காட்சியும் சிறப்பாக வந்துள்ளது என்று படக்குழுவினர் வாழ்த்திய போது மிகவும் மகிழ்ந்தேன். இப்படம் என் சினிமா வாழ்க்கையில் மிகப் பெரிய திருப்பு முனையாக அமைந்துவிட்டது.

02. உங்களுக்கு கிடைத்த இந்த அரியவாய்ப்பு போல, உங்கள் சக கலைஞர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமானால், அவர்களுக்கு நீங்கள் எப்படியான ஆலோசனைகள் சொல்வீர்கள்?

ஆலோசனை சொல்லும் அளவுக்கு நான் வளர்ந்துள்ளேனா தெரியவில்லை. இருப்பினும் இதுவரை நான் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களின்படி, சினிமா என்பது எமது முச்சாக இருக்கவேண்டும்! அதில் முழுமையான அக்கறையோடும் அப்பணிப்போடும் செயல்படவேண்டும்! அப்படி தீவிர பற்றோடு இருந்தால், எனக்கு கிடைத்தது போலவே எல்லோருக்கும் நல்ல வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும்! எனது நண்பர்கள் எல்லோருமே மிகவும் திறமையானவர்கள். அவர்களுக்கும் இப்படியான நல்ல வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். அத்துடன், இந்தப்படத்தினை இங்கு பிரான்ஸில் வெளியிடு செய்யும் மழுதுமிழர் திரைப்பட சங்கத்திற்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி. இப்படம் இங்கு வெளியாவது எமக்கெல்லாம் பெருமையான வியம், இப்படம் ஈழத்தமிழ் சினிமாவில் சிகரமான படம் என்பதோடு சேர்த்து, நானும் இப்படத்தில் நடித்திருப்பதால், இன்னும் கூடுதல் அக்கறை எடுத்து இப்படத்தின் வெளியிட்டு வேலைகளை செய்து வருகிறார்கள். என்மீது எல்லோரும் வைத்திருக்கும் அனுபுக்கு நான் என்றைக்கடுமே நன்றிக்கடன் உடையவனாக இருப்பேன். மீண்டும் இயக்குனர் லெனின், தயாரிப்பாளர் விஷநுவு முரளி, சக கலைஞர்கள், ஈழத்தமிழர் திரைப்பட சங்கத்தினர் என எல்லோருக்குமே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நடிகர்
எம்.பாஸ்கர்

09

வாட்சிது...

அழத் தமிழ் திரைப்படங்கள் உலகத்திற்கு வரவேண்டும், வரும் என்று நான் கண்ட கணவு சங்காய் உலகத்திரைப்பட விழாவில் கலந்து கொண்ட உலகப்படங்களில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பன்னிரண்டு படங்களில் ஒன்றான், நம் கலைஞர்களுக்குச் சிவப்புக் கம்பள வரவேற்றுக் கொடுத்து பாராட்டப் படுவதற்குக் காரணமாக அமைந்த, A Gun & A Ring படத்தைக் கண்டாவில் திரையிட்டபோது பார்த்து, இரசித்து, மகிழ்ந்த என் முத்த மகன் அருள்நேசன், பார்த்துவிட்டு வந்தவுடனே தொலைபேசியில் என்னுடன் தொடர்புகொண்டு, அப்பா! உலகத் திரைப்படங்களின் வரிசையில் வைத்துப் பார்க்கக் கூடிய அளவிற்குச் சிறப்பாக நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

இயக்குனர் லெனின் இனி மழுத்தமிழர்கள் தயாரிக்கும் அடுத்த படத்தை எப்படி இந்த உயர்த்திற்கு கொண்டுவெருவார்கள் என்பதுதான் எனது திறகைப்பு என்று குரலெல்லாம் மகிழ்வு பொங்கல் பாராட்டினார்.

அந்த நிமிடம் முதல் அந்தப் படத்தை நான் இன்னும் பார்க்காமல் இருக்கிறேனே !! என்கிற தவிட்டு, 1963 முதல் இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் பங்குகொண்ட எனக்குப் பெரும் தவிப்பாக இருந்தது. என் உடல் சரியாக இருந்திருந்தால் கண்டாவிற்குப் போய், ஏற்கனவே '1999' என்ற நம்பிக்கையிட்டும் படத்தைத் தந்த இயக்குனரும், மழுத்தில் இளைய தலைமுறையின் நடசத்திரப் படையொளிகளில் ஒருவருமான் லெனின் சிவத்திடம் கெஞ்சியாவது அந்தப்படத்தைப் பார்த்திருப்பேன்.

ஆனாலும் இப்போது நமக்குப் புதுவருடப் பரிசாக 04.01.2014 முதல் பாரிசில் அந்தப் படம் திரையிடப்படுகிறது என்கிற செய்தி பள்ளிப்புரவுத்தில் துள்ளிவிளையாடிய இளைஞர்கள் என்னை மாற்றி வைத்திருக்கிறது.

சமுத்தமிழர்களே! வாருங்கள்! நம் சாதனை இளைஞர்களின் படங்களைப் பார்த்து, அவர்களை வாழ்த்தி, உற்சாகமுட்டி வரவேற்போம் !!

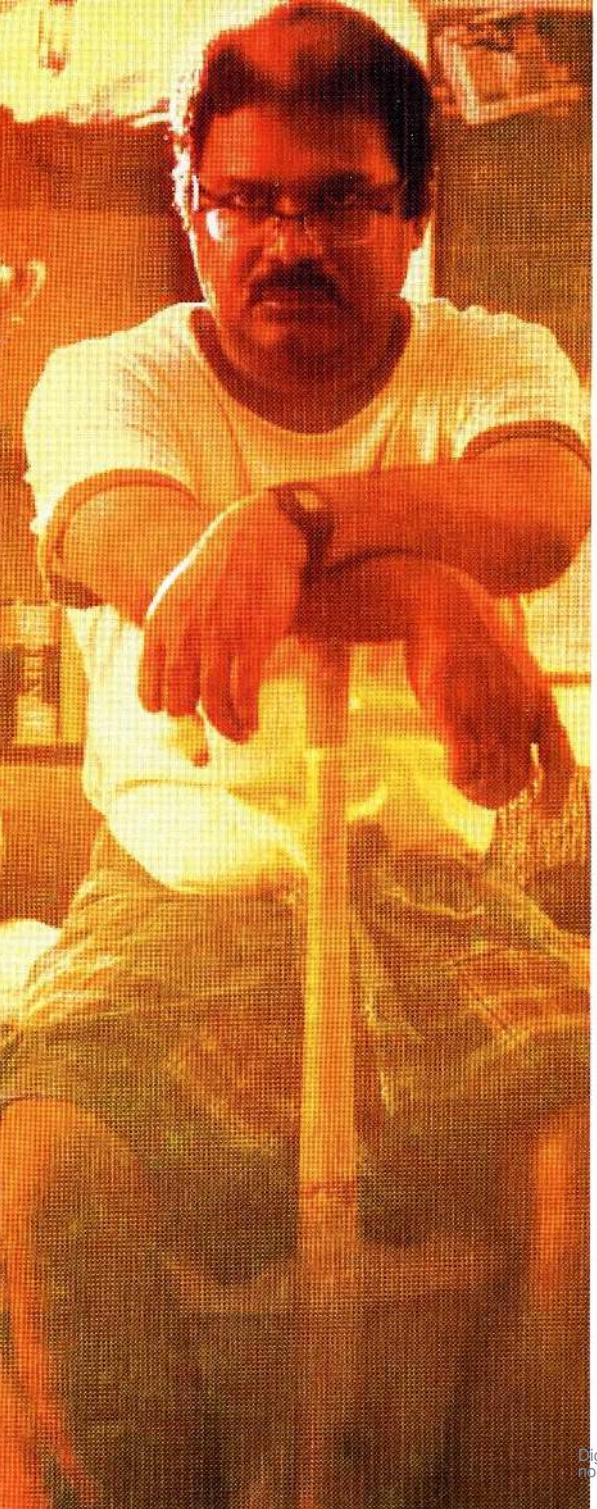
என்றும் அன்பன்,
ஏர்குநாதன்

அமரகவி உருத்திரமுரத்தி எமது செவிட்டுக்காதுகளில் ஊதிய சங்கினை எடுத்து, இமயம் தாண்டிச் சென்று, நாமும் நமக்கென்றோ நலியாக கலையுடையோம்! என்று உலகிற்கு முரசறைந்து நிறுவிய எங்கள் கலைச்செல்வா லெனின் சிவா! உம்மையும் உமது தோலோடு தோன் இணையப் பயணிக்கும் கலைப்பயணிகளையும், உங்கள் காலவெளி இன்னும் இன்னும் விரிந்து, எல்லைகள் துறந்து, அதன் உள்ளிடுகள் இன்னும் இன்னும் நூட்பமாக இயைந்திமூந்து, வாகைகுடி, மேன்மே ஹம் முரசு கொட்ட, பெரும் பேரோடும் புகழோடும் செல்வழும் ஒருசேர மிகச் சிறப்பாக வழங்கேன்றும்! உங்கள் பாதங்கள் பதிக்கும் கவுக்கள் ஒவ்வொன்றும் உண்ணத் வரலாறாக மலர வேண்டும்! என மனதார விரும்பி வாழ்த்துகிறோம். வாழ்க! வாழ்க! வாழ்கவே!

உங்கள் காலத்துக்கு ஒரு அறுபது வருடாலம் முன்பிருந்தே காலவெளியிலிருந்து எம்முறைத்திற்கு இறுங்கிவந்து, திரும்பும் இடமெல்லாம் வியாபித்துக் கண்சிமிட்டும் பேரழகி, அவ்வெப்போது ஆங்காங்கே பொல்லாத உலோபித்தனத்தோடு உண்டோ இல்லையோ என்கிறவாறு சிறுங்கிச்சினுங்கி அமைந்து நடைபெற்றும் எங்கள் கணவுக்கள்வியான எங்களுக்கான திரைப்படத்துறை இப்போது நம் வசப்பட்டுவிட்டாலே என்று வியப்போடும் மகிழ்வோடும் அமைத்தியறும், அவள் கடைக்கண வீச்சில் மீளாது விழுந்துவிட்ட ஓராயிரம் காதலர்களுள் ஒருவனாக... .

என்றும் அன்புடன்
பாரா

பலம்பெயர் துமிழ்த் தினைர்ப்பட வரலாற்றில் ஒரு மைல்கள்:

அறுபதுகளின் பிற்பகுதி... இலங்கையின் கரையோரக் கிராமம் ஒன்றில் 'ஆழிக்கரையின் அன்டுக் காணிக்கை' என்ற திரைப் படத்தின் படப்பிடிப்பு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. திரைப்படத் தில் அனாதை இளைஞர் சங்கராகவும், சி.ஐ.டி. சிவராமாக வும் எம்.எல். ஜேயகாந்த் நடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். கிராமத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் பணக்காரர் ராஜப்பன் இரகசியமாகக் கடத் தல் தொழிலும் செய்கிறான். ராஜப்பனால் கொல்லப்பட்ட சங்கர், சிவராமாகத் திரும்பி வந்து கிராமத்தையும் காதலி மஞ்சளா வையும் மீட்கிறான். இந்தத் திரைப்படத்துக்கு அப்போது தோன்றியிருந்த 'இலங்கைத் திரைப்படக் கூட்டுத்தாபாஸத்தின்' உதவி கிடைக்கவில்லை. பத்து ஆண்டுகளாகத் தயாரிப்பில் இருந்த திரைப்படம் 1973 நவம்பரில் 'மீனவப்பெண்' என்று பெயர் மாற்றும் பெற்றுத் திரைக்கு வந்தது. சுமாராக ஓடியதாகவே சொல்லப்படுகிறது.

கதாநாயகன் எம்.எல். ஜேயகாந்த் நூறு நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதி மேடையேற்றியவர். நடிப்பில் இருந்த தீராக் காதலாலேயே நாடகங்களிலிருந்து திரைப்படத் துறைக்கு வந்தி ருக்கிறார். அவ் வேறு படங்களில் நடித்தாரா என்பது தெரிய வில்லை. ஆனால் நிச்சயமாக எம்.எல். ஜேயகாந்த் என்கிற வி.எம்.எல். சிவத்துக்கு தனது மகன் ஈழத்துச் சினிமாவின் முக்கியமான பணப்பாளியாக வரப்போகிறார் என்பது தெரிந்திருக்கவாய்ப்பில்லை.

ஐந்தில் பல விடுதலை இயக்கங்கள் இருந்த காலப்பகுதி. ஏதோ ஓர் இயக்கத்தின் முகாமிலிருக்கும் விசாரணைக் கூடம். மண்டியிட்டிருக்கும் ஓர் இளைஞனுக்கு விசாரணை நடக்கிறது. விசாரணையில் அவன் பல பெயர்களைக் கூறுகிறான். அதன் பலனாக விடுதலை செய்யப்படும் அவன் வந்தடைக்கிற நாடு கனடா. இப்படித்தான் துப்பாக்கியும் கணையாழியும் (A Gun & A Ring) படம் ஆரம்பிக்கிறது.

தனது பணியை நேசிக்கும் ஒரு புலனையும் அதிகாரி, போரை மறந்து அமைதியாக வாழ முனையும் ஓர் உணவைக் கணியின், போரில் இருந்து மீண்டும் கனடாவுக்கு வந்து ஒரு பெண், தின மூம் சுதந்திரமாகப் பூங்காவில் விளையாடச் செல்லும் ஒரு சிறுமி, தந்தையின் நிர்பந்தத்தில் அல்லாடும் ஓர் இளைஞன், மனைவி காதலனுடன் சென்றுவிட விரக்தியில் வாழும் ஒருவன். இப்படி ஆறு பேரின் வாழ்க்கையில் இரண்டு வரங்களில் நடக்கும் சம்பவங்களைச் சொல்லிச் செல்கிறது திரைக்கதை. ஆறு வெவ்வேறு கதைகள் ஒரு சிலந்தி வலைபோல பல்வேறு புள்ளிகளால் இணைக்கப்படுகின்றன. கணையாழியும் துப்பாக்கியும் இந்தக் கதைகளினுடே பயனிக்கின்றன. சில கதைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று கொடர்ப்படுகின்றன. சில கதைகள் தொடர் பின்றி இருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் முற்றிலும் புதிர் நிறைந்த

தாக இருக்கும் கதைகளின் தொடர்புகள், ஒவ்வொன்றாக அவிழ் கின்றன. ஓவ்வொரு புதிரும் அலிமும் போதும் ஓவ்வொரு செய்தி சொல்லப்படுகிறது. இறுதியில் படம் நிறைவு பெறும்போது பல்லின சமூகங்கள் வாழும் ஒரு நகரில் வாழ்க்கை எவ்வாறு தவிர்க்க முடியாதவறு ஒவ்வொருவருடனும் பிணைந்திருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது.

போர் நிகழும் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வு கற்பனை செய்ய முடியாத வலியுடன் கூடியது. போர் முடிந்தது என்று சொன்னாலும் அந்தப் போரானது வாழ்க்கையை நிற்கல் போலத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. அதன் தாக்கங்கள் பல தளங்களில் நிகழும். போரிலிருந்து மீண்டு வந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களிலெல்லாம் ‘போர்’ பற்றிப் பேசப்படுவதைப் பல தலைமுறைகளுக்குத் தவிர்க்க முடியாது. ஹிட்லரின் வதை முகாம்களில் ஒன்றான அவஸ்விட்ச்சில் இருந்து உயிர் தபிபிப் பின்னர் புதைப்பற்ற எழுத்தாளராக மாறிய ப்ரிமோ லீவி (Primio Levy) ஒருமுறை சொன்னது போல, ‘எதைப் பற்றி எழுத முனைந்தாலும் இந்தக் கொடுரை நினைவு களைத் திரும்பிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை’.

துப்பாக்கியும் கணையாழியும் நுணுக்கமாக நமக்கு உணர்த் துவது இதைத்தான்.

பல தமிழகத் திரைப்படங்களில் ஈழப்போர் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றால் ஒரு குறித்த எல்லைகளுக்கப்பால் போகமுடிவதில்லை. போரின் பின்னனியிலிருந்து வந்திருக்கும் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் அதிகம். அந்தச் சமூகத்தின் கதைகள் நாறாயிரம். ஆனால் உணர் வூற்றோடு புரிந்துகொள்ள வெளியிலிருக்கும் சமூகத்தால் பெருமளவுக்கு முடிவதில்லை. லெனினின் ‘A Gun & A Ring’ திரைப்படத்தில் வரும் ஆறு கதைகளும் தமிழ் சினிமாவுக்கு மட்டுமல்ல இந்திய சினிமாவுக்கும் மிகவும் புதியவை.

12

கதை

படும் 1999, இவர் இயக்கிய முதல் முழுநளத் திரைப்படம். இது கண்டாவின் வன்காவர் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்டது.

A Gun & A Ring நகர்ப்பறு நாடகம் என்கிற வகையைச் சேர்ந்த திரைப்படம் என்று லெனின் கூறுகிறார். ஸுத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து மேற்கில் வாழும் தமிழர்களுக்கு அருகிலேயே போர் உட்கார்ந்திருக்கிறது என்பதே கதையின் மையநாடி என்கிறார் அவர். திரைப்படத்தில் சுமார் ஐம்பது பேர் நடித் திருக்கின்றனர். பிரதியைத் தயார் செய்து அதை நேர்த்தி யாக்க லெனினுக்கு ஏறக்குறைய ஒரு வருடம் எடுத்திருக்கிறது. சுறுசுறுப்பான கண்டா வாழ்வில் மிகவும் திட்டமிட்டு இரண்டே வாரத்தில் முழுப் படப்பிடிப்பையும் நிறைவு செய்தி ருக்கிறார். படப்பிடிப்புக்குப் பிறகு தொகுப்பு, இசைச் சேர்க்கை போன்றவற்றுக்கு மேலும் ஒரு வருடம் எடுத்திருக்கிறது.

சந்தைப்படுத்துதலில் இருந்த சிரமங்களே ஒரு தமிழ்த் திரைப்படத்துக்கு ஆங்கிலத் தலைப்பு வைக்கக் காரணம் என்று லெனின் கூறுகிறார். சந்தைப்படுத்து தலுக்காக மொழியை விட்டுக் கொடுப்பது சரியானதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. தலைப்பு தமிழில் இருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும் என்றே என்னத் தோன்றுகிறது.

புலம்பெயர் திரைப்பட வரலாற்றில் வெளிவந்த ஒவ்வொரு திரைப் படமும் இந்த மைல்கல்லை எட்டுவதற்கு ஏதோ ஒரு வகையில் பங்காற்றியிருப்பதாகவே லெனின் கூறுகின்றார். தான் எடுத்த ஒவ்வொரு திரைப்படங்களிலிருந்தும் நிறைய விடயங்களைக் கற்றுக் கொண்டதாகக் கூறும் லெனின் இந்தத் திரைப்படத்திலும் பல புதிய விடயங்களைக் கற்றுக்கொண்டதாகக் கூறுகிறார்.

புலம்பெயர் திரைத்துறை எதிர் கொள்ளும் சவால்கள் என்னவென்று கேட்டபோது, பொருளாதாரம் முக்கியமான சவாலாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார். புலம்பெயர் நாடுகளில் திரைப்படங்களைக் கலையார்வத்தாலேயே உருவாக்க முடிகிறது. இங்கு செலவிட்டப் பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றாலேயே அது வெற்றி என்ற அளவிலேயே இருக்கிறது. இந்த நிலையில் திரைத் துறையை வணிகமாகக் கருதி முதலீடு செய்ய முன்வருபவர்களுக்கு வஸ்ப்புகள் குறைவு. இந்த நிலையிலும் Eye catch Multimediaவைச் சேர்ந்த விஷ்ணு முரளி மிகவும் ஆர்வமாக இந்தத் திரைப்படத்தைத் தயாரித் திருக்கிறார். உண்மையில் இவர்தான் இப்படி ஒரு திரைப்படம் உருவாக முக்கியமான காரணம் என்கிறார். அடுத்து சுறுசுறுப்பான கண்டா வாழ்வில் கலைஞர்கள் கிடைப்பதும் சிரமாக இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். எம்மிடம் ஏராளமான கதைகள் உள்ளன. ஆனால் அவற்றைத் திரைக்கதையாகக் கேள்வியிருப்பதாகவும் கூறுகிறார்.

லெனினின் தந்தையார் ஜெயகாந்த் நடித்த மீனவப்பெண் படத்துக்கு அப்போது இலங்கையில் வெளிவந்த 'தேசாபி மாணி' என்ற பத்திரிகையின் விமர்சனத்தில் ஒரு பின்குறிப்பு இருந்தது: 'இலங்கையில் தமிழ்ப் படம் எடுக்கத் துவங்கி ஏறக்குறைய பதினெட்டு ஆண்டுகளாகி விட்டன. பதினெட்டு ஆண்டுகள் என்பது லேசுப்பட்ட சங்கதியல்ல. எனவே, பத்தாவது படம் லேசுப்படாத சங்கதியாக இருக்க வேண்டும்.'

A Gun & A Ring லேசுப்பட்ட சங்கதியல்ல. வரலாற்றுச் சாதனை. இனி புலம்பெயர் தமிழரின் கலை இலக்குகள் கூறரையை நோக்கியல்ல, வானத்தை நோக்கியே அமைய்கிறும்.

கருணா வின்சென்ற் (நன்றி-காலச்சாவு)

புகலிட சினிமா

என்பதுகளின் நடைப்பகுதியில் இங்கு முளைவிட்ட புகலிட தமிழ் சினிமா இன்னும் வேர்விட்டு விருட்சமாகிவிடவில்லை என்பதென்னமோ உண்மைதான், ஆனால் அதுபற்றிய தேடலும் ஆர்வமும் உள்ள மிகத்திறமையான ஒரு இளையதலை முறையினை அது உருவாக்கியிருக்கின்றது என்பது மட்டும் மறுக்க முடியாதவோர் நிதர்சனம் தான்.

மூன்று தசதப்தங்களாகியும் முழுமையாக கொண்டாட முடியாத நிலையில் புகலிட சினிமா இருப்பதற்கான காரணங்களை வெறுமென புறக்குழல்களுக்குள்ளே மாத்திரம் தேடிக்கொண்டி ருத்தல் சாலச்சிறந்துதென்று, அது தனக்குள்ளே புரையோடிப் போனவைகளையும் ஆய்ந்தற்றிந்து அகற்றுவதன் மூலமே தான் அதன் ஆற்றுப்படுத்துதலைச் சாத்தியப்படுத்த முடியும்.

இதுவரையிலான புகலிட சினமாவுக்கான எதிர்ப்புறுக் காரணிகள் தீரன்டு. ஒன்று பொருளாதாரம் (பணம்) மற்றது இந்திய தமிழ்சினிமாவின் பரவல்? இவற்றில் நியாயங்கள் இல்லாமல் இல்லை என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை, நிலவும் சாதகமற்ற குழலில் தொழில்முறையற்றதான் புகலிட சினமாவுக்கான பொருளாதார தேடல் குறித்து ஆக்குர்வமான எந்த மாற்று வழிகளும் இதுவரை புலப்படுவதாகவில்லை. இது ஒரு பிரதான தடைதான். எனவே இதுணை மீறி வருவதற்கான சாஸாங்க ணைக் கண்டடைதல் வேண்டும்.

இந்திய தமிழ் சினிமாவின் ஆக்கிரமிப்பு இன்று ஏற்று ஏற்பட்டதல்ல, எனவே அதன் வீரியத்தினை குறைத்து மதிப்பிடுதல் சாத்தியமன்று. எல்லோரது மண்ணடைக்குள்ளும் தினிக்கப்பட்ட சினிமா எனும் பிம்பம் இந்திய தமிழ் சினிமாவின் சாயலைத்தாண்டி சிறிதளவேனும் சிந்தித்து பார்க்க முடியாதுள்ளது என்பது தான் ஒரு கசப்பான உண்மை. இங்கு மாத்திரமல்ல தமிழ்கள்

வாழும் எல்லா நாடுகளிலும் அவர்கள் உருவாக்கும் சினமா என்பது அச்சுப்பிசுகாமல் தமிழ் சினிமா வாய்ப்பாட்டினை மனம் செய்யும் ஒன்றாகவே அமைந்துவிடுகின்றது என்பது ஒன்றும் தற்செயலானதோ பிரக்ஞங்குர்வமற்றதோ அல்ல.

ஆழ்மனத்தின் நூற்றுக்கண்டுப்பாதிப்பு அது, சினிமாவுக்கான தீர்க்கமான வரையறை எதுவும் இல்லைதான் எனினும் அது ஒரு கலை எனும் பட்சத்தில் அதற்கு நிறையவே முன்னோடிகள் உண்டு. இவை தமிழ்ப்பரப்பின் குழலுக்குள்ளும் அவ்வப்போது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தலைகாட்டிச் சென்றுள்ளன. பிரான்சில் ஆரம்பத்தில் அதிகளவு தமிழ்த்திரைப் படங்கள் உருவாக்கப்பட்டன, ஆனால் அவையெல்லாமே சினிமா எனும் கலை வெளிக்குள் பிரவேசிக்கவேபில்லை என்பது பொருத்தமானது தான், ஆனால் ஒரு கட்டத்தில் அவை முற்றாக நின்றும் போயின.

இன்று அதிகளவு குறும்படங்கள் இங்கு வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது ஆரோக்கியமானதொரு விடயம் எனினும் பூரணமான கலைப்பிரக்ஞங்கொண்டு இவைகள் உருவாக்கப்படுகின்றனவா? என்பது குறித்து நிறையவே கேள்விகள் உண்டு. இங்கு ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டபடி மிகத்திறமையான தொரு இளைய தலைமுறை உருவாகியிருக்கிறது தான், ஆனால் இன்னும் சினிமா குறித்த அவர்களது மரபாந்த பிம்பம் அதிகளவில் உடைபாடுவதாக இல்லை, இது தான் வருத்தத்திற்குரியது.

புகலிட வாழ்வின் நெருக்கடிகள், பிரிவாற்றாமை, வேர் அறுந்துபோன துயர், தொலைந்துபோன சுய அடையாளங்களை தேடிப் பயணித்தல் போன்றவற்றைச் சித்தரிக்காதவைகளை எவ்வாறு புகலிட சினிமா என்னாம் எனும் தார்மீக கேள்வி எழுகின்றதல்லவா?

எனவே வெறும் தொழில்நுட்ப நேர்த்தி, கதை, அழகான உரையாடல், பாடல், இசை என்று பின்னப்பட்டிருக்கும் தரமான திரைப் படத்தை விட வாழ்வனுபவங்களை கலைத்துவமாக சித்தரிக்கும் படைப்பாளியின் திரைப்படமே சிறந்தது என்று பிரான்சின் திரைப்பட மேதை ட்ரூபோ குறிப்பிட்டதை இங்கு நினைவு கூறுதல் அவசியமாகிறது. திரைப்படமானது மக்களை எளிதில் சென்றடையும் ஒரு கலைவடிவம் ஆனால் அதனைச் சாத்தியப்படுத்தலில் இங்கிருக்கும் பெரும் தடையே நாம் தான் நாம் எல்லோரும் தான் எமக்குள்ளே அமைத்துக்கொண்ட தடுப்புகள் அதிகம் இதிலிருந்தெல்லாம் நாம் வெளியிருவேண்டும்.

கண்டாவில் இன்று அதிகளவிலான தமிழ்த்திரைப்படங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன, அவற்றில் நாம் காணக்கிணைத்தவற்றில் பல மிக நன்றாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் அப்படைப்பாளிகளும் கூட தமது அடுத்த படைப்புக்கான பொருளாதாரத் திணை அவற்றிலிருந்து பெற்றுமுடியாதிருக்கப்பின்றது எனும் ஆதங்கத்திணைத் தான் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இத்தனைக்கும் அங்கு ஏறத்தாழ 4 லட்சம் தமிழர்கள் இருப்பாதாக அறி கின்றோம். அதில் குறைந்த பட்சம் ஒரு பத்தாயிரம் பேராவது எமது திரைப் படங்களுக்கான பார்வையாளர்களாக மாறி னால் ஆரோக்கியமானதொரு திரைத்துறையினை உருவாக்கலாமல்லவா? காலப் போக்கில் இது உருவாகலாம் என நம்பலாம் இது வெறும் புறக்காரணிகள் தான் ஆனால் இங்கு திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிடுவது படைப்பாளிகளது அகக்காரணிகளைத் தான் பிரதியேடுத்தல் போன்று இந்திய தமிழ் சினிமா சாயிலீலேயே படங்களைத் தாயரித்துக் கொண்டிருந்தது கூட எம்மவர் முயற்சிகளை மக்கள் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டதற்கான பிரதான காரணமாக கொள்ளலாம். ஏனெனில் பிரதியை விட நிஜத்தை தரிசிப்பது மேலல்லவா? இங்கு தான் எம்படைப்பாளிகளின் சினிமா பற்றிய, புகலிட சினிமா பற்றிய

அழிதல்களை அகலிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் வலுக்கிறது, அதுவே ஆரோக்கியமான புகலிட சினிமாவுக்கான வாசல்களைத் திறந்து வைக்கும்.

எங்காலத்து வாழ்வு இனிவரும் தலைமுழற்கு சினிமா மூலமாக காட்சியும், ஓலியும், பிம்பமுமாக கடத்தப்படும் போது கலைத்துவமும், உயிர்ப்புமாக அவை இருக்கவேண்டுமெனும் யாதார்த்த உணர்வுமிக்க படைப்பாளியின் அதித்திவரி வேட்கையின் வெளிப்பாடக அது அமைந்திருத்தல் வேண்டும். நிலைத்து நிற்கும் சினமாவுக்கான வித்து அங்கிருந்து தான் ஆரம்பிக்கின்றது. இதற்கான முயற்சிகள் பரவலாக முன்னெடுக்கப்படவேண்டுமெனின் சினமா என்கின்ற வலிமையான சாதனத்தின் அணைத்துப் பரிமாணங்களையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் உலகின் தலைசிறந்த சினிமாக்களின் திரையில், கருத்தாடல், பயிலரங்குகள் போன்றவற்றிலான கவக்கு விப்பும், முனைப்பும் அவசியமாகிறது.

இங்கு அடிக்கடி நிகழ்த்தப்படும் குறும்படப்போட்டிகள் இதில் மிகவும் முக்கியமானதும், பாராட்டப்படவேண்டியதுமான ஓன்று. இதன் பிரதிபலன்கள் மிகவும் குறைவானதாக இருப்பினும் இதன்மூலம் ஒரு பிரக்ஞை உருவாகின்று என்பதும் கவனம் கொள்ளத்தக்கது, இனைய தலைமுறை ஓன்று இதில் முனைப்போடு ஈடுபடுவதோடு, பல திறமையாளர்களை வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வந்து விடுகிறது. எனவே இதைக் குறித்து மதிப்பிட்டுவிடமுடியாது, இவ்வாறக அங்கங்கு வெளிப்படும் சிறு சிறு நம்பிக்கையின் கீற்றுகள் எதிர்கால எமது புகலிட சினிமா எனும் கணவினை சாத்தியமாக்கும் என நம்புவோமாக, எமது வேர்களிலிருந்து எமக்கான சினமாவை நாம் உருவாக்கிக்கொள்வோம்.

■ அருந்ததி 30.12.2013

தாபகத்தீவு மீண்டும் தடிமக்காடா

இலங்கைத்தீவிலுருந்து
மதுரன் இரவீந்திரன்

16

அறுபதுகளில் தொடங்கி எண்பதுகளோடு இனப்போரை காரணமாக்கி தன்னை முடக்கிக் கொண்டது இலங்கைத்தமிழ் சினிமா. பின்னர் தமிழர் தாயகத்தின் போர்குமுகைக்குள் இருந்து வெளிவந்த குறுநீள் திரைமுயற்சிகள் ஈழத்து சினிமாவுக்கான அடையாளத் திணை தந்திருந்தது.

சமகாலத்தில் புலம்பெயர் தேசங்களில் நல்ல படைப்புக்கள் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. அண்மைக்காலமாக குறும்படங்கள் மூலம் மெல்ல தலையெடுக்க ஆரம்பித்து, கடந்த 2013ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் இருந்து யாழ் பல்கலைக்கழக சமூகத்திடம் இருந்து வெளிவரத் தொடங்கியுள்ள திரைப்பட முயற்சிகளானது தனது நீண்ட அமைதிக்கு முற்றுப்பள்ளி வைத்து மீளொழுகின்றது ஈழத்து தமிழ்சினிமா.

போருக்கு பின்திய இலங்கைத்தீவில் ஈழத்து சினிமாவின் மீளொழுச்சிக்கான முன்முயற்சிகள் என்ற வகையில் ஈழத்திலும், புலம்பெயர் தேசங்களிலும் கிடைத்து வரும் வரவேற்பு, திரைத்துறை சார்த்த, ஆரவமுடைய இளைஞர்களுக்கு மிகப்பெரிய உற்சாக்கத்தை கொடுத்திக்கிறது.

தவிர பேஸ்புக் போன்ற சமூக வலைத்தளங்களினுடாக நம்மவர் படைப்புகளுக்கு கிடைக்கும் ஆதரவும், பாராட்டுக்களும், பொருளாதார சிக்கல்களையும் தாண்டி நல்ல தொரு படைப்பை கொடுக்கவேண்டும் என்ற உந்துதலை திரைத்துறை சார்ந்த இளைஞர் களிடத்து ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு பள்ளிதான் நல்ல திறமையான இளைஞர் களை ஒன்றிணைத்து பொருளாதார சிக்கல்களை பூற்றுவதின் படைப்புக்களை பிரச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

தாயகத்தில் வெளியாகும் குறும்படங்களின் பின்னணியை ஆராய்ந்தால், அதில் பங்காற்றியிருக்கும் கலைஞர்கள் அனைவரும் வருவாய் நோக்கற்று, படைப்பை வெளிக்கொண்டு வரவேண்டும் என்ற உந்துதலில் மட்டுமே பணியாற்றியிருப்பதை அவதானிக்குமுடியும். அந்த வகையில், கடந்த 2013ம் ஆண்டில் மட்டும் ஜம்பதிற்கும் மேற்பட்ட குறும்படங்கள் ஈழத்தில் இருந்து வெளியாகியிருக்கிறது. வருங்காலங்களில் இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிக்கலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இது ஒருப்புமிகுக்க, குறும்படங்கள், திரைப்படங்களுக்கான முயற்சியின் போது ஒரு சில சிக்கல்களுக்கும் முகங்கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவற்றுள் மிக முக்கியமானது கலைஞர்களின் ஒன்றிணைப்பு, இங்கு குறும்படங்கள், திரைப்படங்களில் பணியாற்றும் கலைஞர்கள் எவரும் தொழில்ரீதியாக திரைத்துறையை சார்ந்திருக்கவில்லை. பிரதானமாக வேறு ஏதோ தொழிலினை செய்துகொண்டு கிடைக்கும் ஓய்வநேரத்திலேயே இத்துறையில் பங்காற்றவேண்டியிருக்கிறது. இதன் விளைவாக குறித்த காலத்துக்குள் எடுத்து முடிக்கவேண்டிய குறும்படங்கள் கூட காலங்களை கடந்து நேரம் எடுத்துக் கொள்கிறது. குறும்படங்களுக்கே இந்த நிலை என்னும்போது முழுநீள திரைப்படங்கள் எடுக்க முயற்சிப்பவர்களுக்கு இந்த பிரச்சினை பெரியவில் தாக்கம் செலுத்துகிறது. சமீபத்தில் மலையகுத்தில் இருந்து வெளியாகிய ‘இங்கிருந்து’ திரைப்படம் 2007 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அதன் இயக்குனர் சுமதி சிவமோகன் பத்திரிகை நேர்காணல் ஒன்றில் தெரிவித்திருந்தார்.

இதேவேளை கலைஞர்கள் இலாபநோக்கற்று பணியாற்றினாலும் தயாரிப்பு சார்ந்த ஏணை விடயங்களுக்கான பொருளாதார பக்கத்திலும் சிக்கல்களை எதிர்நோக்கவேண்டியிருக்கிறது. புலம்பெயர் தேசத்தீவிருந்து கிடைக்கும் உதவியும், இங்கிருக்கும் ஆரவலர்கள் மூலம் கிடைக்கும் உதவியும் முதல் படைப்பை வெளிக்கொணர உதவி

னாலும், அப்படைப்பின்மூலம் இலாபம் எதுவும் இல்லாது அடுத்தகட்டத்துக்கு நகர்வ தற்கு குறித்த படைப்பாளிகளிடையே தயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆக வணிகரித்யான சினிமாவுக்குள் நாம் நுழையும்வரை இத்தகைய பிரச்சினைகள் தாக்கம் செலுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கும்.

பொருளாதார சிக்கல் ஒருபுறம் இருந்தாலும் இன்னொருபுறம் கூட்டுமுயற்சியிலான படைப்புகள் உருவாகிக்கொண்டிருக்க, மாற்று சிந்தனை கொண்ட சில இளைஞர்கள் இந்த பொருளாதார சிக்கல்களை காரணம்காட்டி ஒதுங்கியிருக்க விரும்பவில்லை. குறும்படங்களுக்கு பொருளாதாரம் ஒரு தடை என்பது வெறும் மாண்யமே என்று உறுதி யாக கூறும் அவர்கள், அந்த மாண்யமை கட்டுடைக்கும் முயற்சியில் வெற்றியும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அண்மையில் இளம் இயக்குனர்களான மதி.சுதா மற்றும் சன்சிகன் ஆகியோர் எந்தவித பொருட்செலவும் இல்லாது நல்லதோரு கதைக்களுத்தையும் தொலைபேசி கேமராவையும் கொண்டு சிறந்த குறும்படங்களை வெளியிட்டு கட்டுடைத்தவின் முதற்புள்ளியாகியிருக்கிறார்கள். இனிவரும் நாட்களில் அவர்களை முன்னுதாரணமாக கொண்டு நல்ல படைப்புகள் வெளிவரும் என்பதில் ஜீயமில்லை.

கொழும்பிலிருந்து 'போதை பழக்கத்திற்கு அடிமையாதல்' பற்றிய கருவுடன் வித்தியாசமான படைப்பாக வெளியாகியிருந்த மகிழ்தரனின் 'கராஸம்' குறும்படம் சமூக வலைத் தளங்களில் நம்மவர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டை பெற்றிருந்தது.

எமது வாழ்வியல் சிக்கல்களை, சமூக பிரச்சினைகளை எப்போதுமே அழுகையுடன் தான் சொல்லவேண்டுமா? நகைக்கவையாக சொல்லக்கூடாதா? என்ற கேள்வியுடன் வெளிவந்த மதி.சுதாவின் 'துலைக்கோ போறியள்', கருணைக்கொலையின் அவசியத்தை வலியூத்தி கொழும்பு மருத்துவபீடி மாணவர்களால் வெளியிடப்பட்டிருந்த 'அஞ்சனம்', முற்றிலும் வித்தியாசமான கதைக்களுத்துடன் வெளியாகி மிரட்டிய, மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக மாணவன் கூபாளின் 'கொலையாளி', தவறான குடும்பத்தலைவனால் சீரிக்கப்படும் குடும்பம் பற்றி பேசிய 'எழுத்துப்பிழை' போன்றவை மிகச்சிறந்த படைப்புகளாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டன. அதேபோல அண்மையில் மலையக மக்களின் அன்றாட வாழ்வியில் பிரச்சினைகளை பேசிய 'இங்கிருந்து' திரைப்படமும் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றிருக்கிறது.

இவ்வாறு நல்ல தரமான குறும்படங்கள் தாயகத்தில் இருந்து வெளியாகிக்கொண்டிருக்கும் இந்த சூழ்நிலையில் ஆங்காங்கே சில முழுநீள திரைப்பட முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. என்னுள் என்ன மாற்றுமோ, இங்கிருந்து திரைப்படங்களை தொடர்ந்து ப.சிவகாந்தனின் இயக்கத்தில் 'கடன்காரன்', ஜெயதீபன் இயக்கத்தில் 'செம்புலம்', நெடுந்தீவு முகவிலன் இயக்கத்தில் 'காதலிப்பது எப்படி- கல்லூரி ஆரம்பம்', ஜதுர்சன் இயக்கத்தில் 'மாவீரன் சங்கிலியன்' ஆகிய திரைப்படங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விரைவில் வெளிவரவிருக்கின்றன. இதில் ஜதுர்சன் இயக்கும் 'மாவீரன் சங்கிலியன்' ஈழத்து தமிழ்சினிமா வரலாற்றில் முக்கியமானதொரு முயற்சி என்று சொல்லலாம். ஆம், முதன்முறையாக 'மாவீரன் சங்கிலியன்' மன்னனின் வரலாற்றை (3டி) முப்பரிமாண அளிமேசன் திரைப்படமாக, தனிமனித உறைப்பில் உருவாக்கவிரும் ஜதுர்சன், விரைவில் முழுநீள திரைப்படமாக வெளியிடவிருப்பதாக சொல்கிறார்.

ஆக, மெல்ல மெல்ல மேலேழும் மூத்து சினிமா மெதுவாக தன் பயணத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறது. விரைவில் அதன் இலக்கை அடையும் என்ற நம்பிக்கையையும் எங்களிடத் தில் வலுவாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

எமக்கான வரைக சினிமா சாத்தியமா ?

அந்தநாள் தொலைவில் இல்லை என்பதை எடுத்துக் கூறுவே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது. காரணம் எமது சினிமாக்கள் ‘வணிக வெற்றி’ எனும் மாபெரும் இலக்கு நோக்கி நகரவேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கின்றன. வணிகநோக்கில் எடுக்கப்படும் படைப்புக்கள், சிறந்த படைப்புக்களாக இருக்க முடியாது என்று ஒரு கருத்து உண்டு. அது உண்மையா இல்லையா என்பதை இக்கட்டுரையின் கடைசியில் பார்க்கலாம். இப்போது எமது சினிமாக்களின் இன்றைய நிலை கருத்து ஆராயலாம்!

முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு, ‘ஆழத்தவர்சினிமா’ குறித்து இப்போது அதிகம் பேசப்படுகிறது. இதற்கு காரணமும் உண்டு. எம்மவர்களுது சினிமாக்கள், குறும்பட, திரைப்பட விழாக்களில் படைக்கும் சாதனைகள் இப்போது மேல்ல மேல்ல மக்களின் காதுகளை எட்ட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஒரு திரைப்படமோ, குறும்படமோ விருது ஒன்றைப் பெறும் போது, அது அங்கீரிக் கப்படுகிறது. அந்த படைப்புக்கான மதிப்பு உயர்கிறது. இவ்வாறு சாதனை படைக்கும் பாங்களை மக்கள் பணம் செலுத்தி பார்ப்பதற்கு முன்வரும் போது, இயல்பாகவே வணிக வெற்றி சாத்தியமாகிறது. அப்படியானால் மக்களிடம் எமது படைப்புக்களைக் கொண்டு செல்வது எங்களும்?

இங்குதான் நாம் அதிகம் செயல்படவேண்டியவர்கள் ஆகிறோம். இன்று நமக்கு இருக்கும் மிகப்பொரிய வரப்பிரசாதம் சமூக வலைத்தளங்கள். முகநூல், youtube போன்ற சமூக வலைத்தளங்களில் பதியனிடாதவர்களை விரல்விட்டு என்னிவிடலாம். அந்தளவுக்கு உலகம் எங்கும் வாழும் தமிழ் மக்களை நன்றாகவே இணைத்து வைத்திருக்கின்றன இந்த சமூக வலைத்தளங்கள்.

ஆகவே தொடர்ச்சியாக இந்த சமூக வலைத்தளங்களில் நாம், எமது சினிமாக்கள் குறித்தும், அவற்றின் வெற்றிகள் குறித்தும் பேசவரவேண்டும். அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பது முதுமொழி. எந்த ஒருவிடயமும் தொடர்ச்சியாக பேசப்படும் போது, அது தியல்பாகவே மக்கள் மனங்களில் பதிந்துவிடும். அதன் பின்னர் அவர்கள் தீவிரயங்குகின்றன நோக்கி வர வாய்ப்படுண்டு.

எனவே, எமது கையில் இருக்கும் சமூக வலைத்தளங்களில் நாம் பெரும் எடுப்பில் பிரச்சார வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். தொடர்ந்து எமது படைப்புக்கள் குறித்து பேச வேண்டும். நாளாக நாளாக இது நல்ல பல்லைக் கொடுக்கும். புலம்பெயர் தேசங்களிலும், இன்று சமுத்திலும் அதிகளவு இளைஞர்கள் சினிமாத்துறையில் நாட்டம் காட்டி வருகிறார்கள். குறும்படங்கள் மாத்திரமல்லாது, முழு நீள திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கும் முயற்சிகளும் வேகமாக நடந்துவருகின்றன. இப்போது, குறைந்தது வாரத்துக்கு ஒரு குறும்படமோ, முழு நீளப்படமோ வெளிவருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

மேலும் சினிமா சார்ந்த அறிவினை வளர்த்துக் கொள்வதில் எமது இளைஞர்கள் காட்டும் ஆர்வமும் மெச்சத்தக்கது. திரைத் துறைச் சார்ந்து பல விடயங்களை எம்மவர்கள், சுயமாகவே கற்றுவருகிறார்கள்.

எம்மெவர்கள் முழு ஸ்ரீகண்டன் சினிமா துறையில் ஈடுபட்டு வருவது மிகவும் மகிழ்ச்சியான ஒன்று. இவர்களின் முயற்சிகள் மக்கள் மத்தியில் பரவியும் வருகின்றன. இருந்தாலும் எமது சினிமா துறையின் முன்னால் உள்ள மிகபெரிய சவால் எது?

18

lift

அதுதான் வணிக வெற்றி. எமது சினிமாக்கள் நிலைத்து நிற்பதற்கும், மேலும் செழுமை பெறவும் வணிக வெற்றி மிகவும் அவசிய மானது. நுமது சினிமா, குறைந்தளவு பண்டத்தினை எமக்கு தருமாக இருந்தாலும் கூட, அது கொடுக்கும் உற்சாகம் மிகவும் பெரியது. ஆதலினால், எமது சினிமாக்களை வணிக வெற்றி நோக்கி நகர்த்த வேண்டியகட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம்!

நான் அவதானித்தவரை, தமிழக சினிமாவின் வீச்சு குறித்த அச்சநிலை எமது படைப்பாளிகள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. அந்த அச்சம் தமிழக சினிமாக்களுக்கு கிடைக்கின்ற அவதானிப்பும் அது தமிழ் சமூகச் சூழலில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கமுமே ஆகும். வனிக சினிமா என்று வரும் போது நாம் தென்னிந்திய வனிக சினிமாவை பின்பற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. எமக்கான அடையாள சினிமாவையே எம் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அந்த அடையாள சினிமா மக்களுக்கு சலிப்பை ஏற்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும்! தொய்வு இருக்க கூடாது.

நல்ல அமுத்தமான, எமது வாழ்வியலுக்கு மிகவும் அவசியமான கதைகளையே நாம் படமாக்க வேண்டும். ஆனால் அது

கே.ஆர்.றஜீவன்

பெறும். எம்மிடையே நல்ல நகைச்சவை நடிகர்கள் இருக்கிறார்கள். எமது வாழ்விலோடு நகைச்சவை நிறையவே பின்னிப் பிணைந்தும் உள்ளது. அதனால் நகைச்சவைக்கு எம்மக்கள் மத்தியில் நிச்சயமாக நல்லவரவேற்பு இருக்கும். ‘சின்ன மாமியே உன் சின்ன மகள் எங்கே’ கள்ளு கடை பக்கம் போகாதே’ போன்ற இலங்கைத் தமிழ் பொப்பிசை பாடல்களாக்டும், சிரித்திரியன் போன்ற சஞ்சிகைகள் ஆகட்டும், டிங்கிரி சிவகுரு, மணியன்னை ரைட் போன்ற நகைச்சவைகள் ஆகட்டும், படலைக்கு படலை போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஆகட்டும், இவை யாவுமே எமது மக்கள் தலையில் தூக்கிவைத்து கொண்டாடியவை. இந்தப் படைப்புக்களுக்கு எம் மக்கள் வழங்கிய பேராதாரவினை நாம் மறுக்கவே முடியாது. ஆகவே மக்களை எம் பக்கம் ஈர்க்க வேண்டுமானால், நாம் இப்போதைக்கு கையில் எடுக்ககூடிய ஒரே ஆயுதம் நகைச்சவை மட்டுமே! நகைச்சவை கலந்த படைப்புக்களுக்கு எப் போதுமே எம்மக்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்பு உண்டு. எனவே எமது சினி மாக்களும் நகைச்சவையை ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தினால், திரையரங்கு வாஸல்களில் அதிக மக்கள் கூட்டத்தை பார்க்க முடியும். ‘நகைச்சவை கலந்த அழுத்தமான படைப்பு’ என்று விளம்பரம் செய்யும் போது, அது அதிக மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும்.

ஆனால் இதில் உள்ள சவால் என்னவென்றால், எமது வாழ்வியல் சோகத்தோடும், ஏமாற்றத்தோடும் தான் அதிகம் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. இதில் எப்படி நகைச்சவையை முன்னிறுத்த முடியும்? என்ற கேள்வி ஏழலாம்! ஆனால், கண்டிப்பாக முடியும்! எத்தனையோ வலி நிறைந்த உண்மைகளை நகைச்சவைப்படாக இதற்கு முன்னர் பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சோகத்தின் உச்சத்தில் சிரிப்புத்தான் வரும் என்று, நகைச்சவை பற்றிய ஓர் எடுக்கோளும் உண்டு. இன்றைக்கு இருக்கும் வணிக அமசங்களில், நகைச்சவை மட்டுமே எமக்கு உடனடியாக கை கொடுக்கும்! படம் முழுக்க நகைச்சவை வரவேண்டும் என்றில்லை. படத்திலே அழகாக புகுத்தினாலே போதும். எனவே எமது வணிக சினிமாக்களை நாம் நகைச்சவையோடு ஆரம்பிக்கலாம். இதனை மக்கள் கண்டிப்பாக வரவேற்பார்கள். இப்படி எடுக்கப்படும் சினிமாக்களை, மிக இலகுவாக விளம்பரம் செய்ய முடியும். இளையவர்களை திரையரங்குகளுக்கு அழைத்துவர முடியும். எமது சினிமாக்களும் வணிகத்தில் வெற்றிக்கொடி நாட்டமுடியும்.

பி.ரு: திரைப்படத்தில் நகைச்சவையை புகுத்தப் போய், படத்தின் மைய நோக்கத்தை சிதைத்துவிடக் கூடாது. இதுவே முக்கியம்!

முப்பது ஆண்டுகளைக் கடந்த ஈழத்தமிழர் இனவிடுதலை நோக்கிய போர் ஒரு பெரும் ஆழிவோடு மயானக் காடாய்க் கிடக்கிறது இன்னமும் அப்படியே. இது ஒருபழுமிருக்க, ஆழிவின் எச்சங்கள் ஜன்து ஆண்டுகளைத் தொட்டும் அப்படியே இருக்க, இந்த நீண்ட போரின் முந்திய அத்தியாங்களிலிருந்து பாதிக் கப்பட்டுத் தப்பிபிழைழுத்தவர்களிலிருந்து பயணிக்கிறது A Gun and A Ring திரைப்படம்.

போரிலிருந்து தப்பிபிழைழுத்தவர்களின் வாழ்வியலில் புலப் பெயர்வு கடந்தும் இந்தப் போரின் எச்சங்கள் எந்தவகையிலும் களைந்தெறிய முடியாத உளவியல் ரீதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதை ஒரு பக்கமும், இன்னொரு பக்கம் இந்த மனிதர்கள் ஒவ்வொருவளினதும் தீர்க்கப்படாத கணக்கையும் வைத்துப் பின்னப்பட்டிருக்கிறது. தாயகத்திலிருந்து புலம்பெயர் வாழ்வு வரையான இருவேறுபட்ட வாழ்வியலை இணைத்து, வெவ்வேறு திசைகளிலிருந்து பயணிக்கும் பலவேறு மனிதர்களை இணைக்கும் புள்ளியாக அமையும் சிக்கலான திரைக்கதையை அமைப்பது ஒன்றும் அவ்வளவு இலேசான பணியமல்ல. இந்தப் படம் பார்த்து முடித்து இரண்டு வாரங்கள் கழித்தும் குறித்த கதை மாந்தர்கள் கண்ணுக்கு முன்னால் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இதைவிட வேறொந்த வெற்றியை ஒரு படைப் பாளன் ஈட்டமுடியும்? அந்த வகையில் ஈழத்துத் தமிழ் சினிமாவைப் பேர் சொல்ல வைத்த வகையில் இயக்குனர் ஸெனின் எம்.சி.வீம் அவர்களுக்கு ஒரு கம்பீரமான கைகுலுக்கலை வைக்கலாம். அதையும் தாண்டி, நம்மவர் சினிமா தொழில் நடப் நேர்த்தியில் மட்டுமல்ல, கச்சிதமாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் திரைக்கதை அமைப்பதிலும் கூடத் தன்னை நிலை நிறுத்த முடியும் என்பதைப் பெருமிதத்தோடு சொல்லி வைக்க இந்தப் படம் மிக முக்கியமானதோரு உதாரணமாகப்படுகின்றது.

ஸெனின் எம்.சி.வீம் அவர்கள் 1999 என்ற திரைப்படத்தின் மூலமாகப் பாவலாக அறியப்பட்ட இயக்குனர். 1999 திரைப்படத்தில் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் இளைஞர்கள் சிலர் இலக்கற்ற, வன்முறை சார்ந்த வாழ்வியலைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது அவர் தம் பெற்றோருக்கும், தாம் இயங்கும் சமூகத்துக்கும் கொடுக்கும் விலை என்ன என்பதை மையப்படுத்தி எடுத்தி ருந்திருந்தார். இந்தமுறை மீண்டும் புலம்பெயர் வாழ்வியலின் தரிசனங்களை இன்னொரு புதிய களத்தை எடுத்துக் கையாண்டிருக்கிறார்.

நமது புலம்பெயர் சமூகத்தின் சினிமா மீதான காதல் பெரும் பாலும் தமிழகத்தின் கோடம்பாக்கத்து திசை நோக்கியே இருக்கும். தனியே புலம்பெயர் வாழ்வியல் என்று எடுத்துக் கொண்டாலேயே ஏராளம் வாழ்வனுபவங்களைக் காட்டும் கதைக் கருக்கள் கிட்டும். குறும்பட முயற்சிகளிலே நம்பிக்கை தரும் இளைய படைப்பாளிகள் தவிர அதிகம் தாயகம், புலம்

எங்கட கணது சொல்லும் சினிமா

■ காணா பிரபா

பெயர் வாழ்வியல் பேசும் கதைப்பின்னணியை நேர்த்தியாகக் கையாண்டது மிகவும் சொற்பம்.

இன்றைக்கு புலம்பெயர் சமூகத்தில் இயங்கும் சினிமா சார்ந்த படைப்பாளிகளிடம் இருக்கும் தொழில் நடப்பம் சார்ந்த அறிவு, நவீன சினிமாக்கருவிகள், அதையும் தாண்டி தான் சொல்லவந்த கருத்தைச் சுதந்தரமாக பகிர்க்குடிய வல்ல மையை ஒரு படைப்பாளிக்கு வழங்கும் ஊடக நடைமுறை இருந்தும் அதை முறையாகப் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டோமா போன்ற கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடையாக அமைகின்றது இந்தப் படம்.

தமிழகத்து, ஈழத்து மொழி வழக்கு என்று குழப்பியடிக்கும் வசன் அமைப்பு, ஏதாவது ஒரு பூங்காவையோ ஆற்றைச் சுற்றியோ ஆடும் நாயகன், நாயகி, தோழியர், பக்கம் பக்கமாக வசனங்கள், அதீத நாடகப்பாணி நடிப்பு இவையெல்லாம் ஒவ்

வாத நம் புலம்பெயர் தமிழ் சினிமாக்களின் பொது ஒற்றுமை. திங்கே தான் இந்தப் படமும் தன் தளித்துவத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது. படத்தில் அளவன் வசனங்கள், முக்கியமாக ஈழத் தமிழ் பேசும் பாத்திரங்கள் மற்றும் வெள்ளைக்கார காவல் துறை அதிகாரிகள் இவர்களின் மொழியில் அந்நியமில்லை. ஈழத்தமிழ் பாத்திரங்களின் உரையாடலில் சரளமாகவும் இயல்பாகவும் குந்தி நிற்கின்ற பிரதேச வழக்கு. குறித்த காட்சிக்கு எவ்வளவு தூரம் வசனம் தேவையோ அங்கு மட்டும் பேணா திறக்கப்படுகிறது. மீதி எல்லாமே ஒளிப்பதிவாளரின் கையில் போய்ச் சேர்கின்றது.

கனேடியத் தமிழர்கள் பங்கெடுத்த, அந்தச் சூழலில் எடுக்கப் பட்ட படமாக இருந்தாலும் இது புலம்பெயர் சமூகத்தின் பொதுவான சமூகப் பிரச்சனைகளின் கல்வையாகவே பார்க்க முடிகின்றது. படம் முழுதும் பார்த்து முடித்த பின்னரும் இந்தப் படத்தை கட்டா மட்டுமே சொந்தம் கொண்டாடமுடியும் என்று தேன்றுவில்லை. படைப்பைக் கொடுத்த விதத்தில், இது

வதை முகாமில் பட்ட சித்திரவதைகளால் மன உணர்ச்ச லுக்கு ஆஸாகித் தன் மன வாழ்வைத் தொலைத்த இளைஞர், வெள்ளை வானால் கடத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்ட மனைவியின் நினைவில் வாழும் தந்தையும் சிறுமியும், மனவாழ்வை எதிர் நோக்கி கண்டாவுக்கு ஸபொன்சர் கிடைத்தும் தன் வாழ்வைத் தொலைத்த பாதிக்கப்பட்ட இளம்பெண்ணும் அவளைப் போலவே உள்ளாட்டு யுத்தத்தால் தன் குடும்பத்தைக் காவு கொடுத்த சூடாயிய அகதி ஒருவனும், தமிழ்ச் சிறுமி எதிர்நோக்க விருக்கும் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தை கையும் களவுமாகப் பிடித்தால் குறித்த குற்றவாளியை நிரந்தமாகக் கண்டிலேற்ற முடியும் என்ற முறைப்போடு தருஙம் பார்க்கும் வெள்ளை யினத்துக் காவல்துறை அதிகாரி, தம் ஓரே மகனின் தற்கொலை குறித்த மர்மத்தைத் தேடுமுனையும் தாயும் தகப்பனும், சுய நலத் தந்தையும் தன் சகபாடியின் மரணத்துக்குத் தீர்வைத் தேடுமுனையும் இளைஞர் இவர்கள் தான் இந்தப் படத்தின் முக்கியமான பாத்திரங்கள். இவர்களின் கதைகள் வேறாயினும்

உலக சினிமாவுக்கான இலட்சணங்கள் போருந்திருப்பதாலேயே சீனாவில் நிகழ்ந்த உலகப் பட விழாவிலும் அமெரிக்காவிலும் கலந்து கொண்டு அந்த அங்கீகாரத்தை மெய்ப்பிக்கின்றது.

வதை முகாமிலிருந்து தப்பியோடி கட்டாவுக்கு ஒடும் போராளி இளைஞரின் பயணத்தை படத்தின் எழுத்தோட்டத்துக்கு முந்திய காட்சி தொடக்க வைக்கிறது. எடுத்த எடுப்பிலோயே ஒரு தற்கொலை இந்த இரண்டு வெவ்வேறு பட்ட நிகழ்வுகளின் முடிவு அல்லது தீர்வு நோக்கிய பயணம் படத்தின் முடிவில் வெளிப்படுகின்றது. இதற்குள் வெவ்வேறு கதை மாந்திரின் வாழ்வியல் தரிசனங்களை ஒரு மோதிரம், ஒரு துப்பாக்கி இந்த இரண்டும் இணைக்கின்றன, இந்த இரண்டுமே படத்தின் தீவு நோக்கிய துருப்புச் சீட்டுகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

அங்கே ஏதோவொரு மர்மமுடிச்சு கூடவே பயணிக்கிறது. அதுதான் படத்தின் முடிவில் மெல்ல அவிழ்கின்றது. இங்கேயார் நல்லவன், கெட்டவன், எது நீதி எது அந்தி என்ற பாடங்களெல்லாம் போதிக்கப்படவில்லை. உள்ளதை உள்ளபடி நம்முன்னே உலாவும் மனிதர்களை, ஏன் நம்மையே காட்டு மாற்போலத்தான் இயங்குகின்றது கதையோட்டம். இது வெறும் கதையல்ல உளவியல் ரீதியான மன ஒட்டங்களின் ஒருமித்தக கலவையே திரையில் பிம்பங்களாகப் பரிணமிக்கின்றன.

இப்படியான சிக்கலான கதைப்புலத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் தேர்ந்த ஒரு இயக்குனருக்கு தொழில் நுட்ப ரீதியான சவால்களைத் தாண்டி, நடிகர்கள் எவ்வளவு தூரம் தம் பாத்திரப்ப படைப்பை உள்ளாங்கி அதைப் பிரதிபலிக்கிறார்களோ அதுவே பார்வையாளன் கொடுக்கும் அங்கீகாரத்தை முந்திக் கொண்டு

இயக்குனர் பெறும் வெற்றியாக அமைகின்றது. அந்த வகையில் இந்தப் படத்தின் ஓட்டுமொத்த நடிகர் குழுவே பாத்திரமுணர்ந்து பாரும் கூந்திருகிறார்கள். வசன உச்சரிப்பாக்ட்டும், உடல் மொழியாக்ட்டும் நடிகரைத் திரையில் தரிசிக்கின்றோம் என்ற சிந்தை இம்மியாவும் ஏற்படவில்லை. இத்தனைக்கும் ஒவ்வொரு பாத்திரங்களின் குணாம்சங்கள் வேறுபட்டவை, வளர்ந்த குழலும் வேறு.

இந்தப் படத்தில் நாயகன் அல்லது நாயகி என்று யாரைச் சொல்வது? ஆனால் அந்த முன்னாள் போராளி இளைஞரே கதையின் முதுகெலும்பு, அவனின் கோபம், இயலாமை, அழுகை எல்லாமே போலித்தண்மில்லாது வெளிப்படுகின்றது.

அழுத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த இளைஞரில் இருந்து, கண்டாவில் இரண்டாவது தலைமுறையாக (அங்கேயே பிறந்திருக்கவும் கூடும்) வாழும் சிறுமி, இளைஞர், யுவதி, அந்த வெள்ளைக் காரக் காவல் துறை அதிகாரி உள்ளிட்ட நடிகர் தேர்வு கணக்கிதழும். இவர்கள் எல்லோரையும் தாண்டி, படத்தின் முடிவில் யாருமே எதிர்பாராத ஒரு பாத்திரத்தின் கோரமுகம் வெளியாகும் போது, இப்போதும் அந்த வல்லுருக்கண்கள் நினைவில் தேங்கிப் பயமுட்டுகின்றது.

இந்தப் படத்தின் இசையை வழங்கியிருப்பவர் தென்னிந்திய சினிமாவில் பிரபலமாக அறியப்பட்ட இசையமைப்பாளர் ப்ரவீண்மனி. இவர் இசையமைப்பாளர் ஏ.ஆர்.ரஹ்மானின் ஆரம்பப் படங்களில் இருந்து பங்களித்ததோடு தனியாகவும் பல படங்களில் இயங்கியிருந்தவர். பாடல்கள் தேவையற்று ஆரம்பப் முதல் முடிவிடம் வரை விறுவிறுப்பாக நகரும் கதையோட்டத்தில் இசை என்பது இன்னொரு கவச குண்டலமாக அமைந்திருக்க வேண்டும். படத்தில் பயணிக்கும் பல்வேறு மனிதர்களின் நுட்பமான உணர்வுகளுக்கு மொழியாக இந்தப் பின்னணி இசை அமைந்திருக்கவேண்டும். படத்தின் ஆரம் பத்தில் கச்சிதமாக அமைந்த இசை சில முக்கை காட்சிகளில் இன்னும் உழைத்திருக்கலாமோ என்று எண்ணத் தோன்றியது. அதற்காக ஏகப்பட்ட வாத்தியங்களை ஏகத்துக்கும் உருட்டிப் போட்டு பத்தையே காலி பண்ணும் இ(ம்)ஸெபிலிருந்து விளகியே நிறுகின்றது. அடுத்த படத்தில் லெனின் எம்.சிவம் சிரத்தையோடு கவனிக்கவேண்டியது இது ஒன்றாகத் தான் இருக்கும்.

ஒவ்வொரு காட்சிகளிலும் நியாயம் கற்பிக்கும் திரைக்கதையோட்டத்தில் அந்த சுயநலத் தந்தையும், நண்பனைப் பறி கொடுத்த இளைஞரும் சார்ந்த பகுதி இன்னும் தெளிவாக அமைக்கப் பட்டிருக்கலாமோ என்று எண்ணத் தோன்றியது. அந்த இளைஞர் இறுதியில் எடுக்கும் முடிவுக்கும் அது மேலும் வலுக்கேள்க்கிறுக்கும். தாயை இழந்து பூங்காவில் விளையாடப் போகும் சிறுமி, வக்கிரம் படைத்த வெள்ளைக்காரன் சார்ந்த காட்சிகளில் ஒளியோட்டத்தில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம்.

அந்தக் காட்சிகளில் தொலைக்காட்சிப் படம் பார்த்த உணர்வை இலேசாக எட்டவைக்கிறது.

A Gun and A Ring திரைப்படத்தின் மூளையாக இயங்கிருக்கிறது படத்தொகுப்பு. 1999 படத்தின் காட்சியமைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு காட்சிகளையும் தனித்தனியாக எடுத்து அவற்றை முன் பின்னாகப் பொருத்தி அந்தக் கொழில் நுட்பத்தை முறையாகப் பயன்படுத்தியிருந்தனர்.

இந்தப் படத்தின் காட்சியமைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் வெவ்வேறு கதைப்பின்னணியில் இயங்கும் திரைக்கதையில் மாறி மாறி அந்தந்தக் கதைகளின் சம்பவக் கோர்வைகளை சம் தளத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆனால் அந்தக் கதைகளைப் பொருத்தும் சம்பவக் கோர்வை படம் முடியும் திசை நோக்கி நகரும் போதும் மெல்ல மெல்ல அவிழும் போது ஒவ்வொரு சம்பவங்களில் ஒளிந்திருக்கும் காட்சிகளை மீன்க் கொண்டாரும் போது முன்னாள்பார்த்த காட்சிகளில் ஒளிந்திருக்கும் இரகசிய முடிச்சைக் காட்டும், அப்போது அந்தக் காட்சி இன்னொரு புதிய சாயத்தில் புலப்படும். உண்மையில் இப்படியானதொரு சிந்தனையோட்டத்தில் படத்தொகுப்பில் ஒரு புதுமை பண்ணிக் கொண்டார்த நமது தமிழ் சினிமாவில் இதுவரை பார்த்த அனுபவம் எனக்கில்லை. அந்த வகையில் இந்தப் படத்தின் முதுகெலும்பாக காட்சியமைப்பும், படத்தொகுப்பும் நமது சினிமாவை அடுத்த தளத்தில் நகர்த்து கின்றது என்பேன்.

சமார் ஒரு லட்சம் டோலர்களுக்கு மேல் செலவு செய்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்தச் செலவின் தேவையைப் படத்தின் தொழில்நுட்பத்துறை நிலையம் மெய்ப்பிக்கிறது. விஷ்ணு முரளி என்ற அந்த இளம் தயாரிப்பாளருக்கு சினிமா மீதான வேட்கை காரணமாக ஒரு படத்தையாவது தயாரிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கருப்பெற்றிருந்த நிலையில், லெனின் எம்.சிவம் அவர்களின் 1999 படத்தைப் பார்த்த பின்னர் இந்தப் படத்தில் முதலீடு செய்திருக்கின்றார். A Gun and A Ring படம் உலகத்துமி ழரை எட்டிப் பிடிக்கவேண்டும், போட்ட முதலீடு விஷ்ணு முரளியின் கையில் கிட்டவேண்டும். அதன் மூலம் அவரும் அவரைப் போலவே இயங்கும் தயாரிப்பாளர்களுக்கும் இது போன்ற முயற்சிகளில் இறங்குவதற்கு அது ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆனாலும் துணிச்சலோடு முதலீட்டைப் போட்டு நம்மவரின் இந்தப் படைப்பைக் கொண்டு வந்த அவருக்கு இந்த நேரத்தில் பாராட்டை வழங்குவது பொருத்தமாக அமையும்.

இந்தப் படத்திற்கு உலகத் திரைப்பட விழா அரங்கங்களில் கிட்டிய அங்கீகாரம், லெனின் எம்.சிவம் குழுவினர் மீதான நம்பிக்கையை வலுப்படுத்துவதோடு நம்மவர் என்ற நீதியில் பெருமையும் கொள்ள வைக்கின்றது.

TRINIKI AND CHIMMELMAYER PRESENTS

A GUN & A RING

A TENIN M. SIVAM FILM

NOMINEE

Golden Globe Award
SHANGHAI International
Film Festival
2013

OFFICIAL

Forum on World Cinema
MONTREAL
Tamil World Film Festival
2013

OFFICIAL

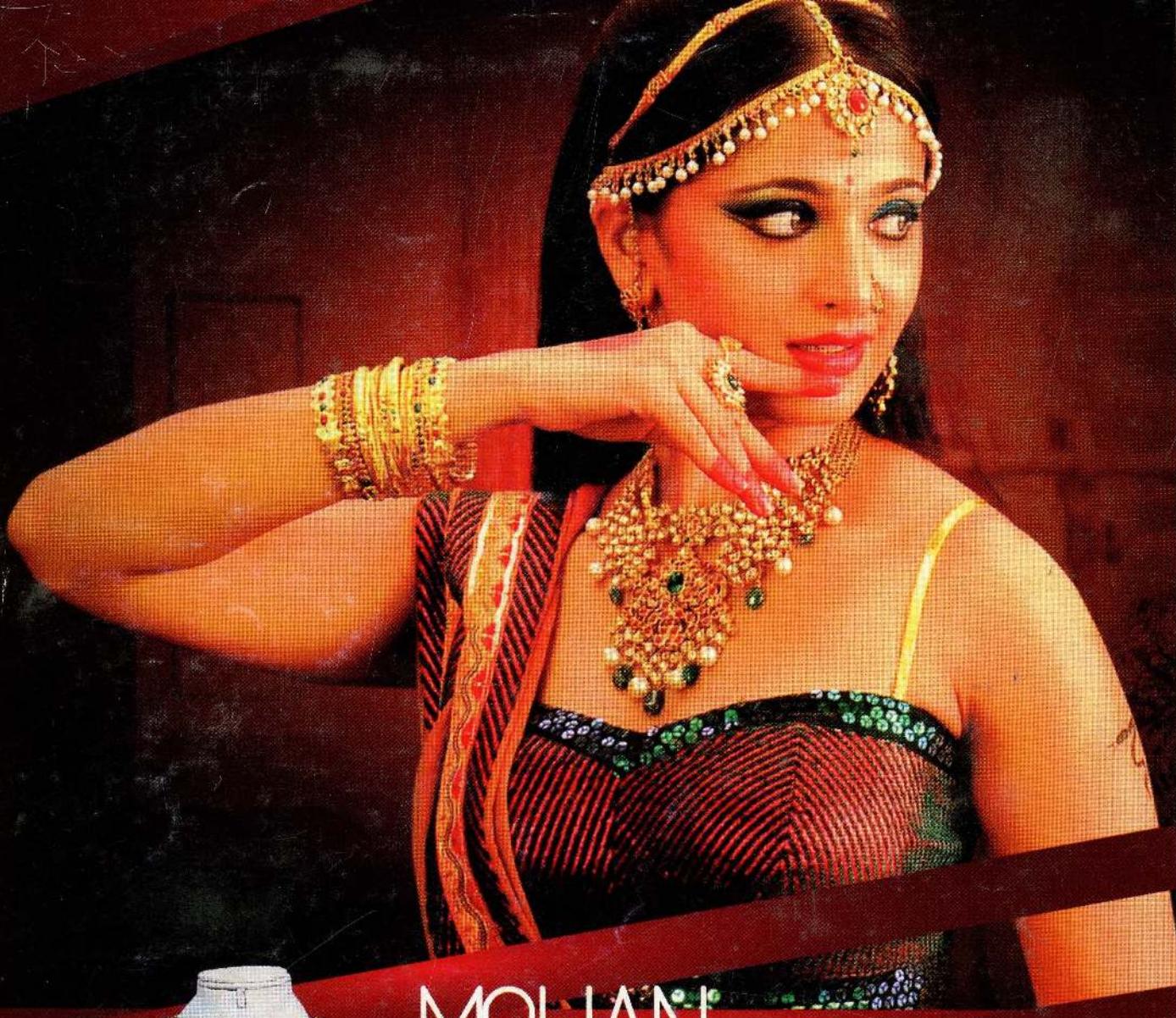
Selection In Competition
LOUISVILLE'S
International Festival of Films
2013

OFFICIAL Winner

Best Film Award
CINEROCKOM
International Festival of Films
2013

NOMINEE

Best Film Award
HAMILTON,
Films Festival
2013

MOHAN

Jewellery Mart

201 Rue du Faubourg St Denis, 75010 PARIS

Métro ligne 2 : La Chapelle / Métro ligne 5, 4 : Gare du Nord

TEL : 01 42 05 65 26 FAX : 01 42 05 65 79 Email : mohanjm@hotmail.fr

noolaham.org | aavanaham.org